XXVI. évfolyam 13. szám. Ára: 1,80 Ft 1970. március 26.

Mészáros András rajza

KEVÉS AZ ÓVODAI FÉRŐHELY

KEDVES LUDAS!

Kisvendéglő, vendégek ellen biztosítva

Kezdetben volt a NYANYA. Kiskocsma a Bajcsy-Zsilinszky és a Paulay Ede utcák sarkán, szép lassúdan lármás dzsumbujjá alakult, éjfél után a kitántorgó részeg verekedők harci terepe az Anker-közig elért. Aztán a NYANYA átépült, felfrissült, s lett belőle HALÁSZTANYA. Ámbár a Paulay Ede utca sarkán senki sem halászik, a faburkolatos, ódon bútorzatú HALÁSZTANYA többnyire zsúfolt volt, ám a hagyományok folytatásaképpen az alkohollal túltelített vendégek a HALÁSZTANYA bejárata körül még összeösszepofozkodtak néha.

Néhány éve lebontották az ócska saroképületet, lassan, mint a Lucaszéke, elkészült az új sarokház, s rövid ideje megnyílt a NYANYA-HALÁSZTANYA helyén egy gusztusos, kirakati feliirataival és étlapjával mérsékelt áron ínycsiklandó falatokat kínáló kisvendéglő, divatos nevén: bisztró.

Néhányszor bekukkantottam napközben, csinos, tiszta helynek találtam, na, mondom, vasárnap lemegyünk ebédelni, kipróbáljuk, mit tud.

Csakhogy vasárnap egy szigorú tábla lógott az ajtón: ZÁRVA. Most készült el, gondoltam, kicsit még tatarozzák, majd jövő vasárnap. Ám a következő vasárnap is kint fityegett a ZÁRVA-tábla. De furcsa, gondoltam, miért van vasárnap olyan sűrűn zárva egy újonnan nyílt kisvendéglő...?

Valamelyik este színházból jöttem a feleségemmel, korán ért véget az előadás, az új bisztró függönyei mögül sejtelmes fény csillant az utcára — menjünk be vacsorázni. Bemegyünk, elénk lép egy kedves kis kiszolgálóleány, s mosolyogva közli: — *Sajnos, záróra. Háromnegyed tíz van, tízkor zárunk, nem tudunk már rendelést felvenni.*

Pillanatok alatt tisztáztam a helyzetet. A hatalmas költséggel épített, elegánsan berendezett, új kisvendéglő de. 11-kor nyit, este 10-kor csuk ($^3/_4$ tízkor már nem szolgálnak ki) — vasárnap zárva!

A környéken a következő színházak és mozik vannak, csak úgy kapásból: Operaház, Vidám Színpad, Thália, Pesti Színház, Ady mozi, Toldi-mozi soroljam még...? Színház után, mozi után az emberek szívesen ülnek le egy olcsó kisvendéglőbe eszegetni, beszélgetni, emészteni jó falatokat és élményeket. A gondűző zónázás, „tislizés", sok családi vagy agglegényi ebéd vasárnapi színhelye világszerte az ízes ételeket főző, közepes vagy olcsó árakon kiszolgáló, kellemes berendezésű kisvendéglő. Nincsenek elátkozott helyek: hogy egy kisvendéglő ne züllljék részegek tanyájává, az a vezetés feladata. Kinek az agyában születhetett meg az a torz ötlet, hogy olyan helyen, ahol közel-távolban alig van ebédelő-vacsorázó alkalom, ahová egész sor környékbeli színház és mozi közönsége az utolsó előadás után könnyen eljut, este 10-kor rendeljék el a zárórát és vasárnap szünnapot tartsanak...? Miért pocsékolják efféle rendelkezésekkel a befektetett közpénzt, miért nem törődnek a közönség igényeivel, miért nem veszik észre, hogy az új kisvendéglőből a biztonság kedvéért, már fogyasztás előtt kidobják az esti és vasárnapi vendégeket...?

Egy fogyasztásban többszörösen akadályozott

Vendég a szomszédból

MINI TELEP — MAXI GONDOK

Községünkben 150 család használ propán-butángázt. Szeretnénk elérni, hogy helyben lehessen a palackokat cserélni. Ehhez az kellene, hogy községünkben is létesítenének egy olyan mini gázlerakatot, amilyen már nagyon sok van az országban, a mienknél jóval kisebb falvakban is. Fordultunk ezzel a kéréssel a Középdunántúli Gázszolgáltató és Szerelő Vállalathoz Nagykanizsára, sőt a Kőolajvezeték Vállalat illetékes főosztályához is, Budapesten. A válasz mindkét helyről elutasító volt, pedig azt is felajánlottuk, hogy a palacktárolót és a palackokat is megvásároljuk.

Nagy gond így nekünk a palackcsere, de ezt a gondot egy kis jóindulattal meg lehetne oldani!

Gombos László
vb-titkár
Szulok

FOTÓZZON A LUDASNAK!

Hát most merre?

(H. L. felvétele, Budapest)

CSAK RÖVIDEN!

A Hódmezővásárhelyen gyártott „M 103"-as típusú gáztűzhelyem letörött kapcsológombja helyett hiába keresek újat, sehol sem kapok. Legutóbb egy budai Keravill-ban azt tanácsolták, hogy vegyek egy új gáztűzhelyet, ahhoz könnyebben hozzájutok. Ezen az ajánlaton egy kicsit még tűnődnöm kell. Egy kapcsológomb 3 forint...

Földes Sándorné
Bp. XI., Zólyom köz 6.

A legutóbbi községrendezés során olyan szépen „elrendezték" a velünk szomszédos telket, hogy most már egy év óta nincs törvényesen kijelölt bejárat a házunkhoz. Szeretném tudni, hol lehet olcsó helikoptert kapni, mert csak azzal tudok bejutni a házamba.

Géber József
Balatonalmádi

A környékünkön mintegy háromszáz család él villany nélkül. Igaz, hogy nagyon a város peremén lakunk, de mégiscsak budapestiek vagyunk! Anyagi áldozatokat is szívesen vállalunk annak érdekében, hogy végre nálunk is kigyulladjon a fény!

Kocsis Lászlóné
Bp. XX., Hrivnák P. u. 183.

A kecskeméti üzletekből eltűnt a konyhai reszelő. Hova lett vajon, ki tud róla?

Szabó Gyuláné
Kecskemét

A Bocskai presszóban nálunk zenés árat számítanak mindenért. Zene régóta nincs, csak egy árva zongora, de az is rossz. Nem lehetne megjavíttatni, és a zenés árért zenét is adni?

M. J.
Hajdúdorog

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Cédulák" címmel megjelent közleményükre a következő választ adhatjuk:

A kerületi könyvtárak többségét régi épületekben helyezték el és a helyiségek karbantartására csak igen kevés összeget fordíthattunk. 1969—70-ben, a Fővárosi Tanács VB Népművelési Főosztálya, a fűtési és karbantartási gondjaink megoldásához biztosította az elengedhetetlenül szükséges anyagi feltételeket. Ebben a két esztendőben legalább 60 könyvtár — rövidebb-hosszabb ideig — kényszerű szünetet tart, éppen azért, hogy további folyamatos üzemeltetésüket biztosíthassuk.

A XII. kerületi 38-as könyvtárban etage-rendszerű gázfűtésre kellett áttérnünk. Ennek megoldása érdekében gáz- és vízvezetékrendszert kellett kiépítenünk és egyéb problémáink is voltak. Jelenleg a befejező munkák folynak, legkésőbb április első napjaiban a könyvtár újra fogadhatja olvasóit.

Révész Ferenc
igazgató
Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár

„Kalapácsos utas" című írásukra válaszolva közöljük:

A legújabb típusú járműveink elektromos mozgatású felszálló ajtókkal és biztonsági reteszeléssel vannak ellátva. Súlyosabb összeütközés, vagy baleset esetén, amikor a járművezető is megsérülhet, a biztonsági reteszelés miatt az ajtókat kinyitni nem lehet.

Az oldalablakoknak csak a felső része nyitható. Az ablakok nagy szilárdságú edzett üvegből készültek, melyeket kitörni csak megfelelő szerszámmal lehet. A kalapácsot tartalmazó láda vékony üvegfedele viszont könnyen betörhető.

A régebbi típusú járműveken erre azért nincs szükség, mert az oldalablakok a rájuk szerelt ablakkulccsal teljesen leereszthetők, betörésükre még veszély esetén sincs szükség.

Budapesti Közlekedési Vállalat

FILTER

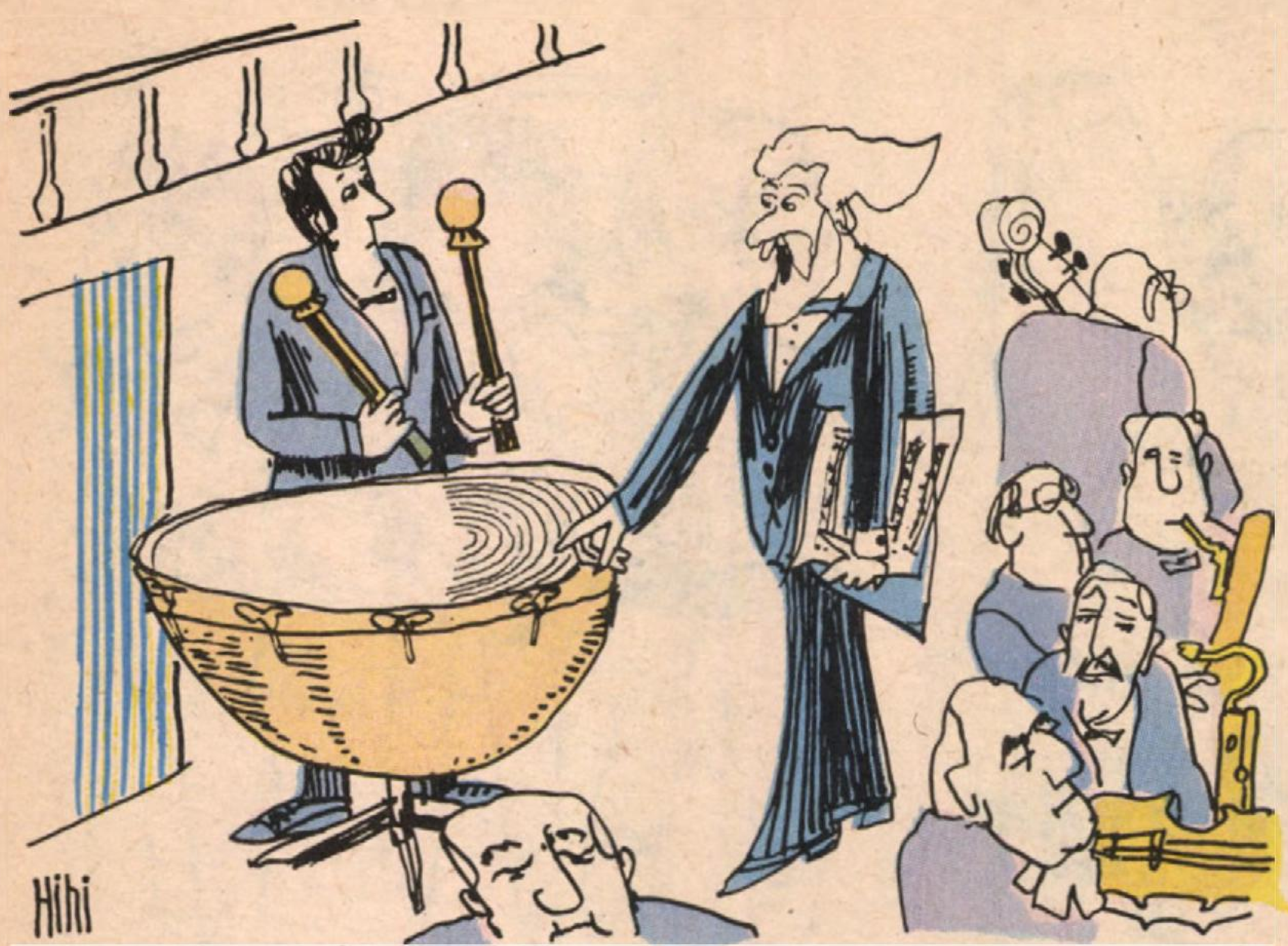
A magam és jó néhány dohányos ismerősöm nevében panaszkodom a Fecske cigarettára. Ezt a dohányipari terméket ugyanis hol papir-, hol vattafilterrel látják el. Nomármost:

A papirfilteresnek, sajnos, van egy nagyon kellemetlen mellékize és szaga, amitől edzett dohányosnak is könnyen elmegy a gusztusa. Érthető tehát, ha a cigarettavásárlást minden esetben hosszas „kutatómunka" előzi meg, ami abból áll, hogy végigjárom az üzleteket, és veszek egy doboz Fecskét, próbaképpen. Azt a helyszinen felbontom, és ha vattafilteres, akkor azonnal vásárolok belőle 10—20 csomaggal. Ha papirfilteres, akkor megyek tovább, szerencsét próbálni. Így aztán nemegyszer összeszedek 5—6 doboz papirfilteres Fecske cigarettát, ami elszívhatatlan.

Azt nem merem javasolni a dohánviparnak, hogy egyáltalán ne gyártsanak papirfilteres Fecskét, azt viszont nagyon jó megoldásnak tartanám, ha valamilyen módon a csomagon feltüntetnék: milyen cigaretta van benne.

Somoskői Endre
Salgótarján

PÁLYAKEZDÉS

– Ne felejtse el, fél óra múlva, a fortissimónál kétszer beleüt!

FORGÓAJTÓ

MODERN KALAP

– Doktor úr, nagyon rosszul látok!

HALLOTTUNK EGY VICCET

Fiatal tudós érkezik egy afrikai országba, kutatómunkára. Első kísérletét egy afrikai bolhával végzi. Leteszi maga elé az asztalra és ráparancsol:

— Ugorj!

A bolha ugrik. Az ifjú tudós ekkor kitépi a bolha összes lábát és megint ráparancsol:

— Ugorj!

A bolha nem ugrik. A tudós még néhányszor megismétli a parancsot, egyre hangosabban kiáltva:

— Ugorj!

Miután a bolha csak nem ugrik, a tudós leül az írógép mellé és papírra veti legelső tudományos megállapítását:

„Az afrikai bolha, ha kitépik minden lábát — megsüketül."

SZEMBESÍTÉS

Kellemes kis társaság gyűlt össze nálam a minap. Nem felvágni akarok, de néhány nevet megemlítek, hogy az olvasó tudja mihez tartani magát. A „jelenvoltak" listáján szerepelt: Bell, aki a telefont, Marconi, aki a rádiózás elvét, Edison, aki a gramofont találta fel. Megjelentek továbbá Nipkov és Rosing urak, akik a televíziót szabadították az emberiségre. Tiszteletét tette Shakespeare és Beethoven is, akik elismerésre méltó buzgalmukkal az irodalmi, illetve zenei lexikonokban szereztek maguknak állandó helyet. A hangulat kitűnő volt, bár a szomszédok közül többen tettek kellemetlen megjegyzéseket, mondván, hogy Őszéknél hippitalálkozó van, utalva az egybegyűltek öltözékére, szakállukra és Shakespeare vállát verdeső, hullámos hajára. Ez utóbbi éppen azt magyarázta, hogy eredetileg színész szeretett volna lenni, de az állandó színházi válság miatt, kénytelen volt néhány drámát írni, amire bejön a közönség. Fejtegetésébe éles, kellemetlen hangon belecsörgött a telefon. Mindenki összerezzent.

— Ez valami boszorkányság! — mondta Shakespeare idegesen.

— Korántsem — nyugtattam meg. — Ez a jelenlevő Bell úr találmánya, a telefon.

Bell érdeklődve nézegette a készüléket, és hatéves fiammal elmagyaráztatta magának a működését, de a kezelését képtelen volt megtanulni. Lányom, a háta mögött, csúfondárosan nevetett, és megerősödött a tudományokkal szemben viselt szkepticizmusában: íme, egy ilyen nagy tudós, és még tárcsázni sem tud, pedig ő már négyéves korában minden este egyedül hívta fel a mesemondó szolgálatot.

— Bell bácsi, tessék bekapcsolni a televíziót — pimaszkodott később.

— Nem értem, kislányom, az utóbbi időben romlik a hallásom — tért ki Bell a provokáció elől. Hogy a további kellemetlenségeket elkerüljem, bekapcsoltam a tévét. A társaság tagjai elhűlten meredtek a villódzó dobozra. Többen belestek mögé, hátha ott van a kutya eltemetve. Éppen egy tévéjátékot vetítettek. Az egyfelvonásos befejeztével Shakespeare csodálkozva kérdezte:

— Még utánam is írtak drámát?

Ezután mély megvetéssel hátat fordított a készüléknek és csak a Magyar Hirdető műsorára figyelt fel:

— Ennek legalább van mondanivalója — jegyezte meg.

— Ha ezt tudom, az első katódcsövet darabokra töröm — mondta önkritikusan Rosing, aki — mint tudjuk — a tévé születésénél bábáskodott.

Ezalatt fiam, Edison úrnak próbálta elmagyarázni a sztereo lemezjátszó működését. Edison nehéz tanítványnak bizonyult: a hálózati kapcsolót összekeverte a sebességváltóval. Szegény gyerek igyekezett elemista szinten magyarázni, de a derék Edison képtelen volt megérteni a sztereohang lényegét. A srác fel is adta a harcot és bekapcsolta a rádiót, mivel éppen tánczenei koktél volt. A beat-zenétől többen rángógörcsöt kaptak. Csak Beethoven volt elégedett:

— Szép kis szerkezet — mutatott a zölden izzó varázsszemre. Ő ugyanis teljesen süket volt.

Ekkor újra megszólalt a telefon.

— A ménkű csapjon bele, aki kitalálta! — csattant fel Marconi, aki éppen a rádió kezelését próbálta megtanulni, természetesen minden eredmény nélkül.

Bell sértődötten vágott vissza:

— Ahogy én a maga szerkezetét elhallgatom, nekem is eszembe jutott ez a kívánság.

Szólt a rádió, csengett a telefon, harsogott a lemezjátszó, bömbölt a televízió. A hangulat egyre feszültebb lett.

— Jobb lett volna, ha tudásunkat békésebb célokra használjuk — vonta le a következtetést Edison, és hogy valamit jóvá tegyen, hozzávágta a telefont a lemezjátszóhoz.

— Ilyen az ember... Jó dolga van, de nem nyughat — mondta Marconi, és undorral fordult el a rádiótól. Vigasztalni akartam őket:

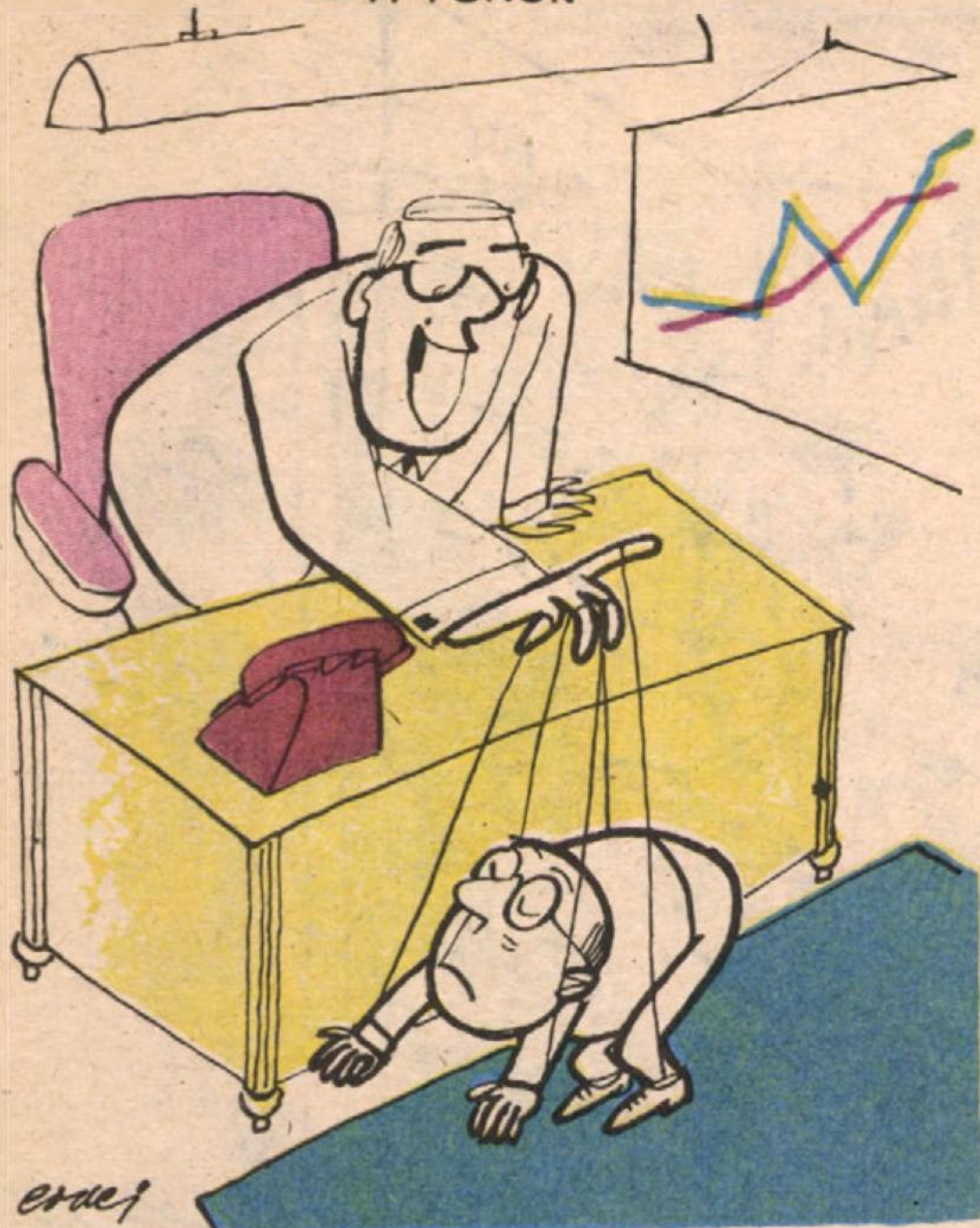
— A tudományban nem lehet megállni. Azóta is folyton kutatnak a tudósok. Most éppen az atomot akarják kezes báránnyá tenni.

— Ilyen az élet... — mondta Beethoven, és hozzátette: — pa-pa-pa-pam!

Ez utóbbi a Sors-szimfónia négy ismert hangja volt.

Ősz Ferenc

A FŐNÖK

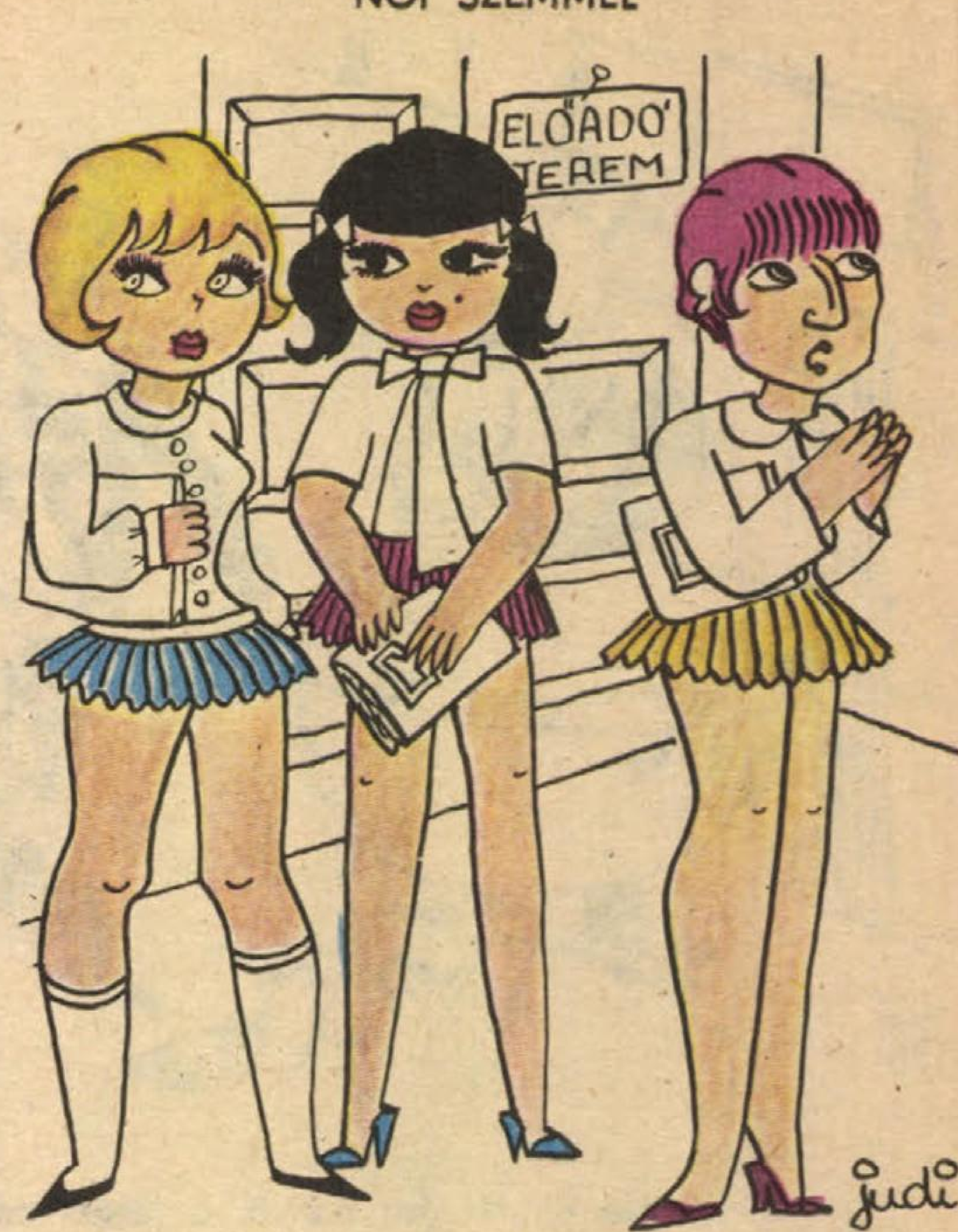
– Nos, mi az ön véleménye, Kovács kartárs?

ELÉGEDETLENSÉG

– Mi az, drágám, ezentúl csak krokodilbőr cipőm lesz?!

NŐI SZEMMEL

– Istenkém, add, hogy a maxi ne legyen divat!

IMPORT FÜRDŐSAPKA

(LACIKA MONOLÓGJA)

Nálunk a családban nagy nemzetközi nőnap volt, mert én vettem anyunak két csokor hóvirágot a zsebpénzemből, apu meg tíz szál rózsaszín szegfűt. Engem anyu megpuszilt érte, apunak pedig azt mondta, hogy valami praktikusabb ajándékkal is meglephette volna, de úgy látszik, sohasem nő be a feje lágya, hogy virágra pazarolja a pénzt. Tanulhatna már egyszer Jenő bácsitól, mert ő nem virágot vett Margit néninek a nőnapra, hanem egy üveg francia kölnit, amit most már dollárért importálunk, hogy nagyobb legyen a választék. Bezzeg, apu miatt lehet akármekkora is, fogalma sincs arról, hogy mi az, aminek legjobban örülne a felesége.

Azt hittem, apu megsértődik, mert olyan nagy örömmel hozta a szegfűt, de erről szó sem volt. Azt mondta anyunak, hogy máskor súgja meg előre, mit szeretne ajándékba kapni, akkor majd azt veszi meg neki. És azt ajánlotta, egyezzenek meg abban, hogy anyu nőnapra, vagy más ilyen alkalomra meglepheti önmagát, csak azt mondja meg apunak, mennyi pénz kell hozzá, azt akkor apu odaadja, mert ő nem gondolatolvasó, és nem tudja eltalálni anyu gusztusát.

Anyu ezt nagyon helyeselte, és elfogadta az egyezséget. Mindjárt el is mondta, hogy egyre könnyebb lesz a bevásárlás. Apu is bizonyára olvasta az újságban, hogy a Belker az idén ötmillió dollárral többet költ importra, mint tavaly, ami jórészt a választék kiegészítését szolgálja.

Apu csodálkozott, hogy anyu ilyen szorgalmasan olvassa az újságokat, és ennyire jól van informálva, de megjegyezte, hogy ez bizonyára azért van így, mert anyu valami importáru vásárlásán töri a fejét.

Én már jól ismerem aput, és tudom, hogy mikor gúnyolódik, és most is ezt éreztem a hangján, de anyu nem vett észre semmit. Megdicsérte aput, hogy kitalálta a gondolatát, és azt mondta, valóban arról van szó, hogy nőnapi kárpótlásként egy kis ajándékot kér tőle: lepje meg őt apu egy virágokkal díszített gumi fürdősapkával, amit most importáltunk - népgazdasági érdekből. Margit néni is vett egyet, mert ezt már most, még a fürdőszezon előtt be kell szerezni, mert elkapkodják és rövidesen hiánycikk lesz belőle.

Apu ekkor beleegyezett, hogy anyu vegyen magának egy olyan virágokkal díszített import gumi fürdősapkát, amilyet csak akar, és majd ő utólag visszaadja rá

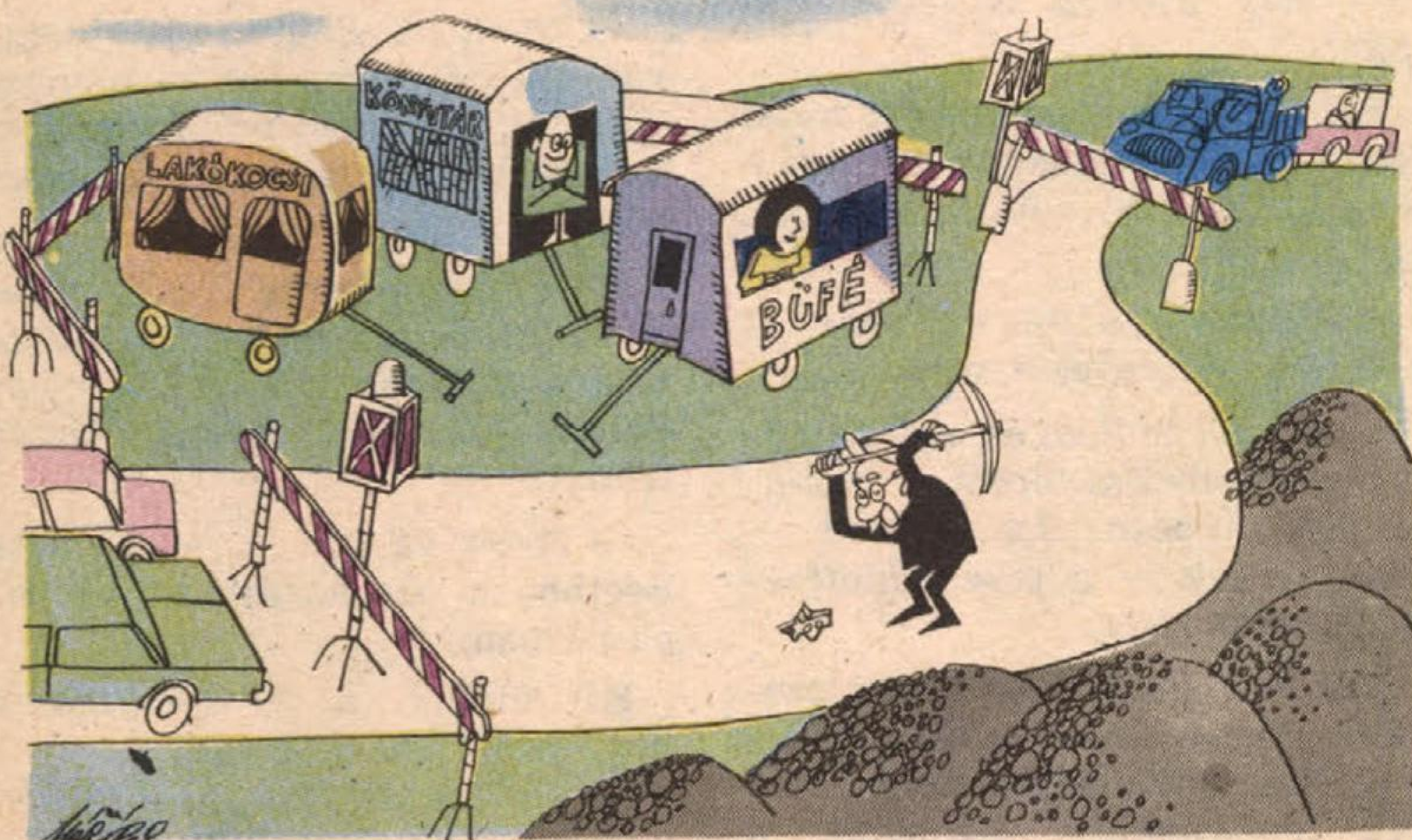
a pénzt, mert anyu nem is tudta megmondani, mi az ára.

Ám másnap meg tudta mondani. Este anyu ugyanis boldogan mutatta apunak az import fürdősapkát, amely tele volt mindenféle színű gumi virágokkal. Anyu feltette a fejére, apu meg elnevette magát, és azt mondta, hogy anyu úgy néz ki, mint egy medúza, ami egy tengeri állat. De anyu most nem törődött ezzel, hanem azt mondta apunak, hogy fizessen neki háromszázkilencven forintot, mert ennyibe került az import gumisapka. Elhozta a számlát is, ha esetleg apu kételkedne az árában.

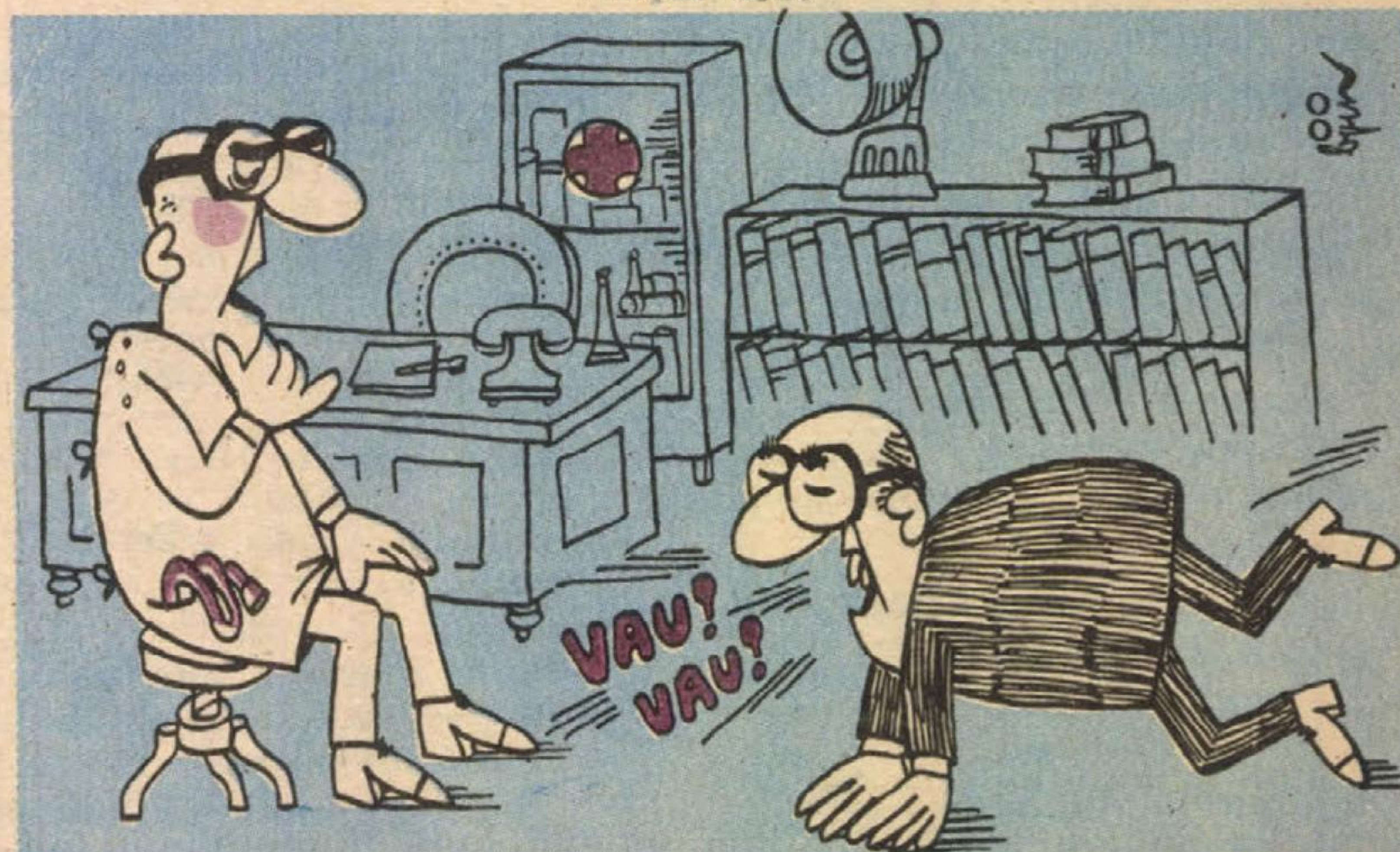
Apu azonban nem kételkedett, kifizette anyunak a pénzt, és azt mondta, hogy a Belker igazán gavallér, nem spórol a dollárral és jól kibővíti a választékot, ha háromszázkilencven forintos fürdősapkát importál. Hála istennek, mindenünk van már, és úgy látszik, még csak ez hiányzott nekünk, hogy igazán bő legyen a választékunk. Most már nem lehet panaszuk a magyar asszonyoknak, egész nyáron boldogan úszkálhatnak majd a háromszázkilencven forintos, virággal díszített import fürdősapkában . . .

Földes György

JÓL SZERVEZETT MUNKAHELY

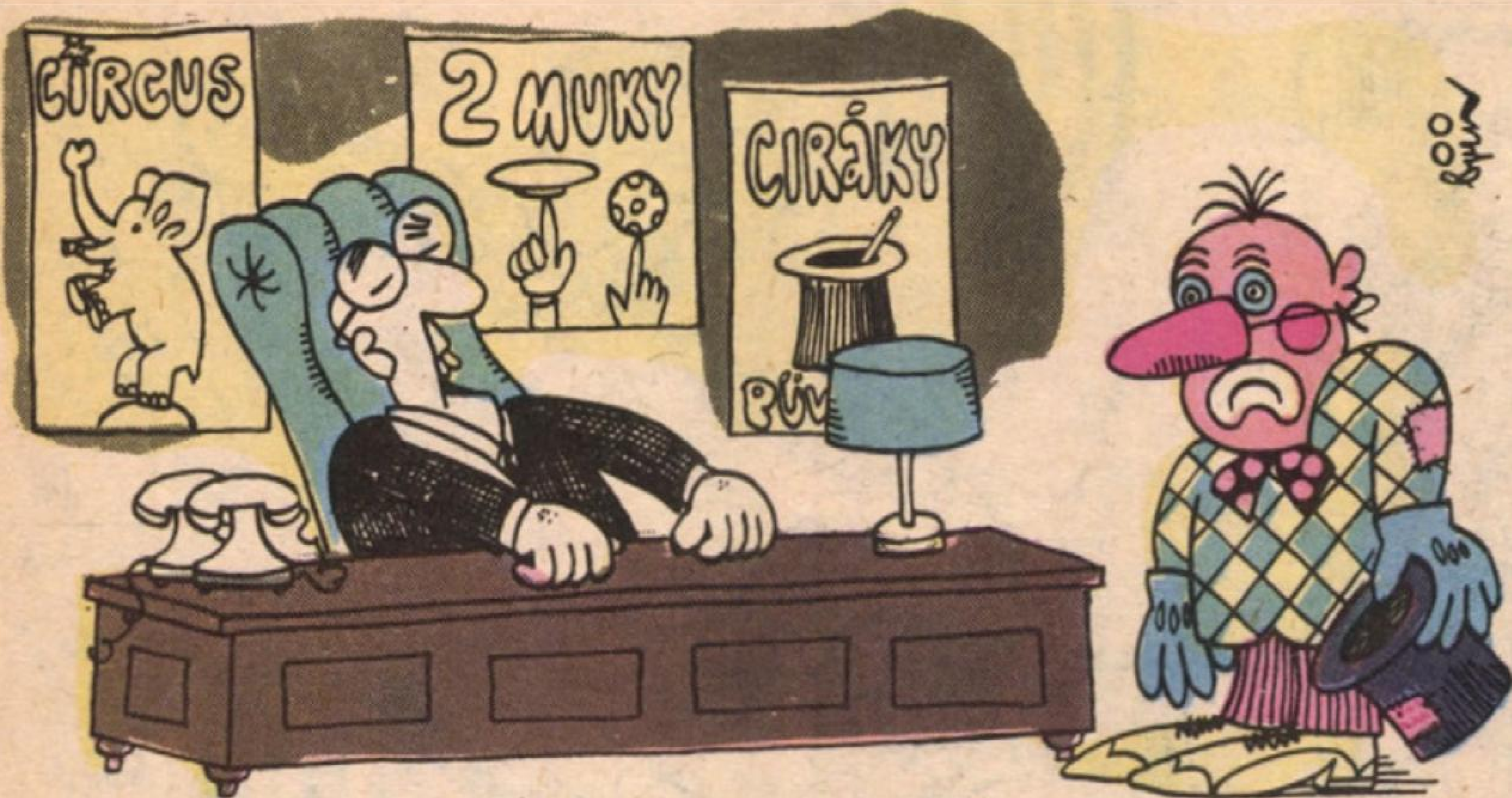

NEHÉZ ESET

És mióta van az az érzése, hogy hiába ugat, senki nem figyel magára?

MUNKAHELYI FEGYELEM

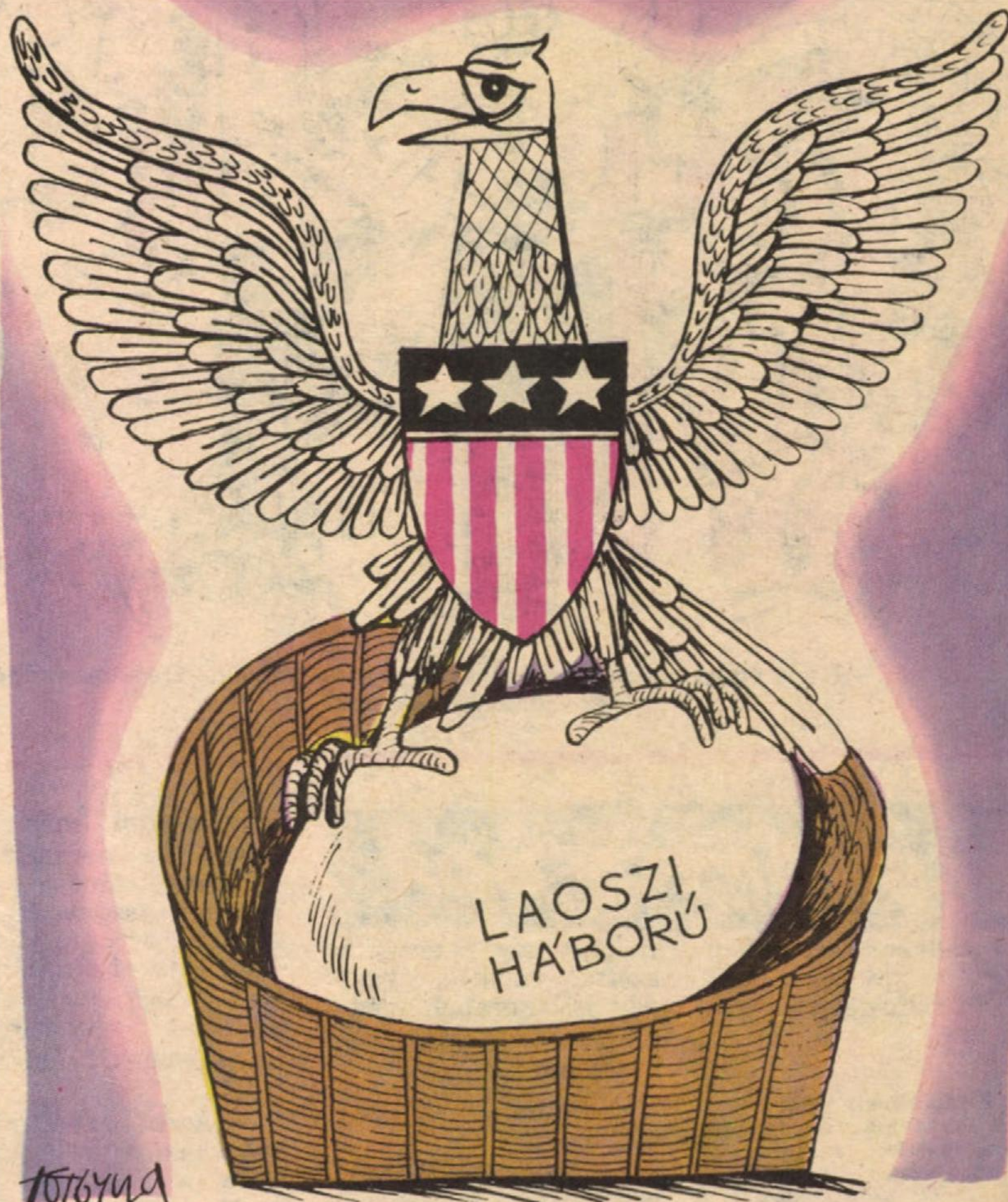

– Az a panasz érkezett, hogy maga mindig bohóckodik munka közben!

ESŐS NAPOK

SZORGALMAS KOTLÓS

HOGYAN LEHET KIUGRANI?

Befejezvén történetét, bájos hölgylátogatóm kérdőn nézett rám, ibolyakék szemében hit, remény és szeretet honolt.

— Segít rajtam ugye?

— Nem tudom, hogy miként? — tártam szét a karom. — Nekem semmi kapcsolatom sincs a színházakkal. Elkeseredését megértem, égrekiáltó igazságtalanság, hogy maga évek óta csak nyúlfarknyi szerepeket kap.

Kedvesen megrázta a fejét.

— Nem konkrét segítséget várok, csak útmutatást, tanácsot. Maga újságíró, nem is mai gyerek már, biztosan sokat látott, hallott, olvasott. Azt mondja el nekem, hogyan emelkedhetett ki régebben egy kezdő színésznő az ismeretlenség homályából?

— Elsősorban: beugrással! A kóristalány öntevékenyen megtanulta a főszerepet, a primadonna váratlanul megbetegedett, a rendező a haját tépte, erre a kóristalány szerényen, de magabiztosan előlépett a színfalak mögül és közölte, hogy ő véletlenül tudja a primadonna szerepét. Eljátszotta, megmentette az előadást és tomboló sikert aratott. Sosem hallottam, hogy egy beugrás ne lett volna bravúros. Aki beugrik, az kiugrik!

— Sajnos — legyintett szomorúan látogatóm —, nálunk az a helyzet, hogy az ismert művész helyébe mindig egy másik ismert művész ugrik be bravúrosan. Ettől függetlenül a mi primadonnánk percről percre egészségesebb.

— Akkor talán erkölcsbotránnyal próbálkozzék — mondtam. — Csábítsa el az igazgatót, vagy a főrendezőt, vagy a bonvivánt, aki aztán maga miatt otthagyja előző kedvesét, vagy előző feleségét, országos zenebona támad, maga mint démon, vámpír stb. kerül forgalomba, és a jövő szezonban elárasztják majd jobbnál jobb szerződésekkel.

Bánatos mosollyal nézett rám.

— Ezt komolyan mondja?! Hát először is: nálunk az igazgató, a főrendező, a bonviván, sőt a súgó, az ügyelő, a kellékes, a világosító is többszörösen el van már csábítva, tulajdonképpen egy nagy család vagyunk, de ebből nyilvános botrány nemigen támad, hiszen az újságok hallgatnak róla, legfeljebb, ha már nagyon-nagyon cifra az ügy, a szakszervezeti bizalmi egyénileg elbeszélget az érdekeltekkel.

— Sajnos — jegyeztem meg rövid töprengés után —, az a zord igazság, hogy a színésznői karrier régi útjai ma már általában járhatatlanok. Nem lehet elintézni, hogy előadás után lelkes, romantikus ifjak kifogják a lovakat a hintójából és magukat fogják be helyette, mert

nincsenek hintók, alig vannak lovak, és csak elvétve fordulnak elő lelkes, romantikus ifjak.

Látogatóm megtörten bólintott.

— Hát bizony, azok az idők már elmúltak...

A homlokomra csaptam.

— Ohó, itt van a televízió. Igen, a televízió! Valami vetélkedőn magának kellene tologatni a számokat az eredményjelző táblán. Sorsolásnál kurblizni a kalickát! Ehhez mit szól? A maga alakjával, a maga mosolyával biztos siker, országos szenzáció!

— Ugyan — rázta meg a fejét lemondóan —, a televíziósoknak húsz évre való készletük van kurblizó, tologató lányokból...

Felemelkedett a székről, nyúlt a táskája után.

— Csak egy pillanatra! — állítottam meg. — Ha jól emlékszem, beszélgetésünk elején maga valami olyasmit mondott, hogy ezért jelenleg is van valami apró szerepe. Mit jelent ez konkrétan?

— Van egy tőmondatom az első felvonásban és két bővített mondatom a másodikban. Tizenhat szó az egész.

— Hurrá — kiáltottam. — Tizenhat szó?! Hiszen ez nagyszerű lehetőséget biztosít magának ahhoz, hogy érvényesüljön, hogy estéről estére felfigyeljen magára a közönség.

Álmélkodva nézett rám.

— Nem értem, hiszen három mondatom van mindössze! Ismétlem, három mondat, tizenhat szó!

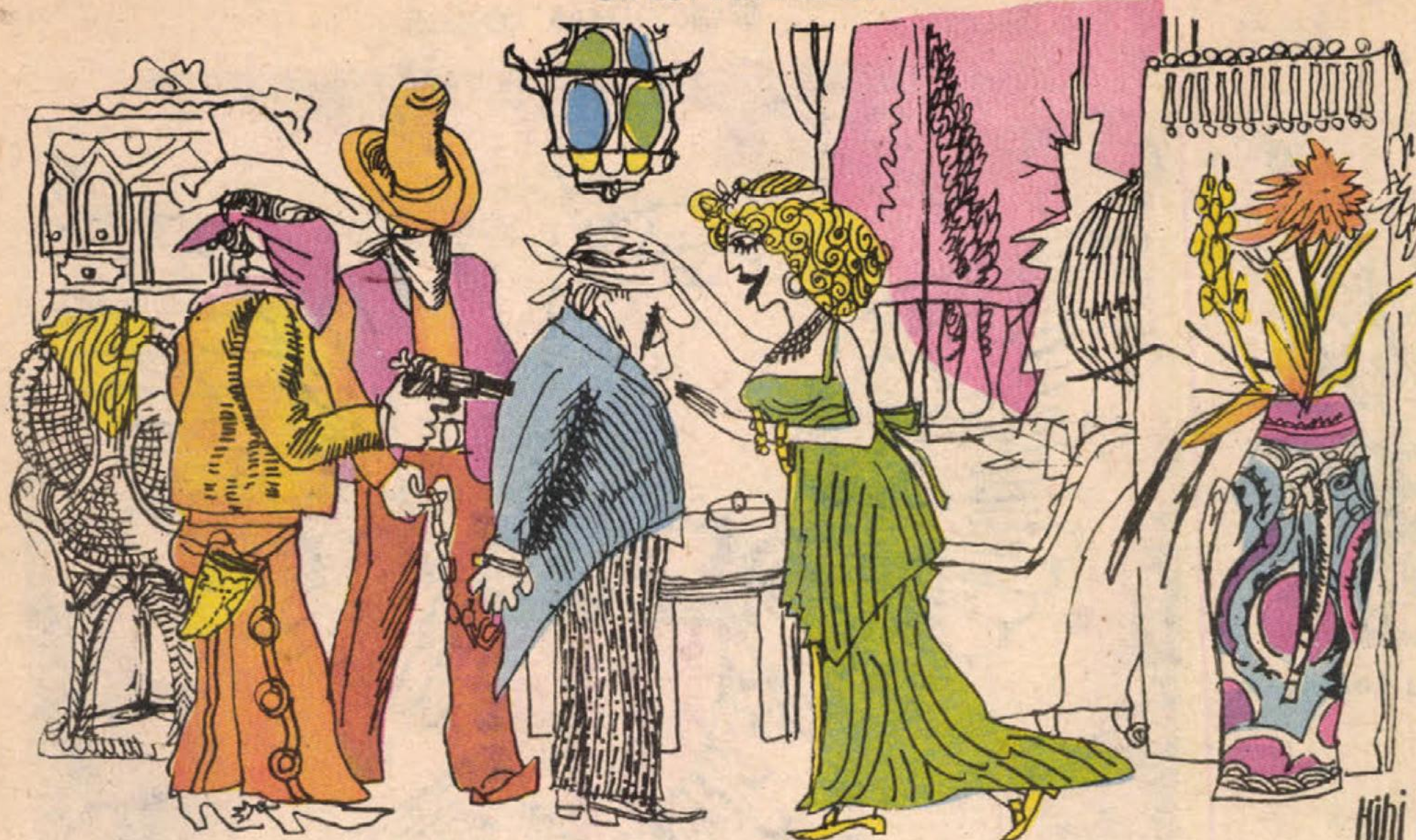
— Untig elég. Ha ezt a három mondatot úgy mondja el, hogy az egész nézőtéren megértsék, elöl, középen, hátul és még a karzaton is, óriási szenzáció lesz! Egy fiatal színésznő, akinek tisztán érteni minden szavát. Egészen rendkívüli jelenség ez manapság. Ez lesz az igazi szenzáció!

Kürti András

A MAMA PÉLDAKÉPE

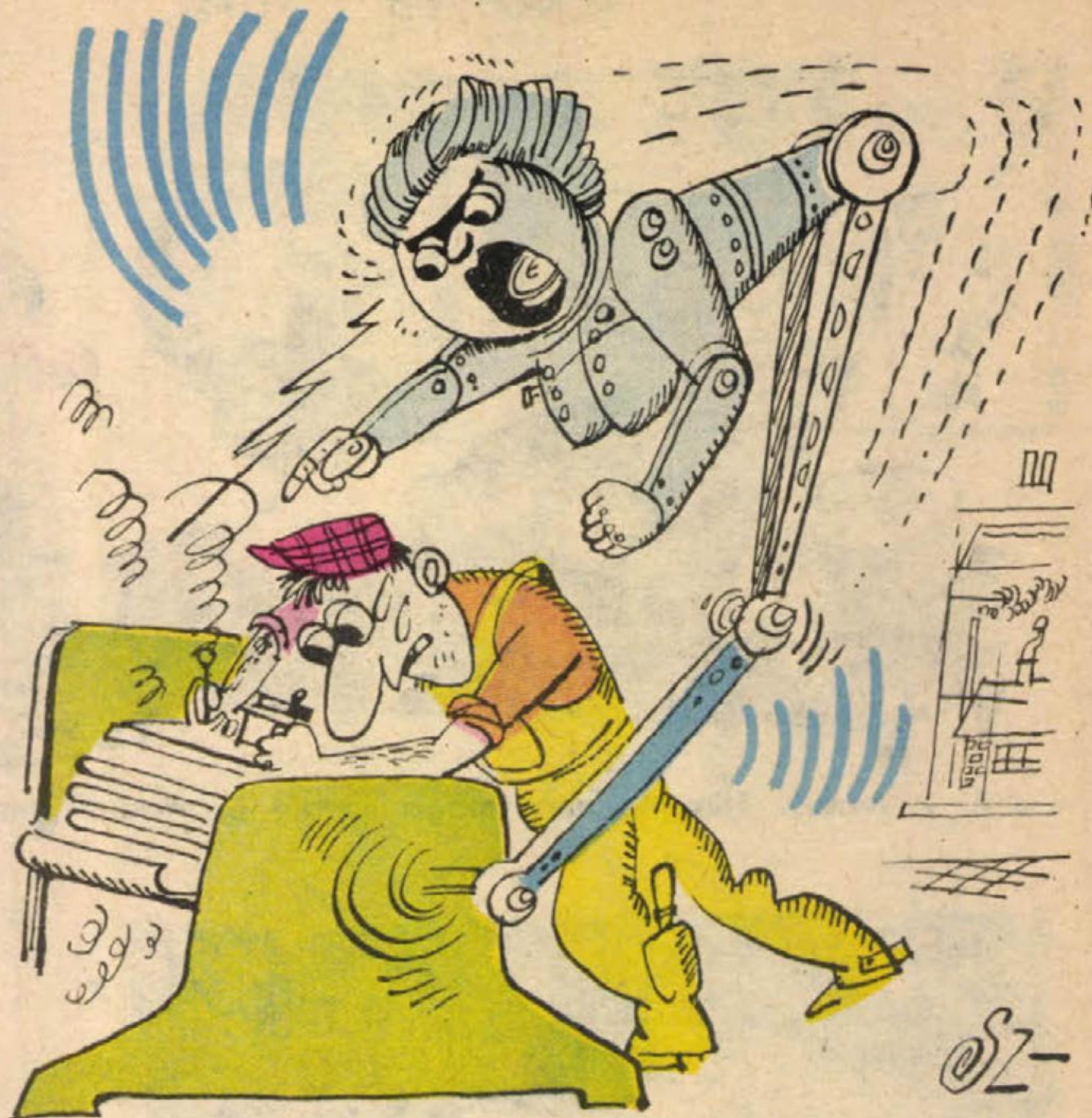

DIPLOMATAFELESÉG

– Nagy vagy, drágám! Még csak egy hete vagyunk Dél-Amerikában, és már elvisznek túsznak...

ANYAGI ÖSZTÖNZŐGÉP

SZOMSZÉDOK

Kedvenc lapomban a következő apróhirdetést olvastam:

Elcserélném főbérleti lakásomat hasonlóra, esetleg ráfizetéssel. Jelige: „Leinformálható szomszédok."

Szomszédjaim ugyan vannak, de elcserélni való lakásom nincs. Ennek ellenére levélben találkozót kértem a hirdetés feladójától.

Csendes kis budai eszpresszóban beszélgettünk.

— Zevernyák Béla — mutatkozott be a negyven év körüli, jól öltözött férfi.

— Nagyon kíváncsi vagyok, miért ragaszkodik ön a leinformálható szomszédokhoz? — kérdeztem Zevernyákot.

— Ne haragudjék, de ez természetes. A szomszédok nagy szerepet játszanak az ember életében. Kedves uram! Az első főbérleti lakásom a Fehérszeder utca 1/B-ben volt. A bal oldali szomszédom, egy trombitaművész, éjjel tizenkettőtől reggel hatig gyakorolt. Képzeljen el egy Trombitás Frédit, aki egész éjjel fújja. A jobb oldali szomszédom pedig kutyaidomári képesítéssel rendelkezett. Neki köszönhetem, hogy ma már hallás útján meg tudom állapítani: a fal mögött egy kétéves írszetter ugat-e, vagy egy javakorabeli, négy gyermekkel rendelkező spaniel.

— Innen ugyebár elköltözött?

— Gratulálok a fantáziájához! Az új lakásom a Szomorúfűz utca 74-ben újabb izgalmakra adott okot. Sajnos, későn tudtam meg, hogy az egyik szomszédom csatárjátékos az NB I-ben. Ha győz, a szurkolók szerenádot adnak az ablaka alatt. Ha a pályán kihagyott egy nagy helyzetet, a drukkerek pfújoló kórust alakítanak a folyosó közepén. A másik szomszédom egy kikapós hölgy volt, a Rumos Yvette. Reggel négykor még édesbús magyar nótákat énekeltek a vendégei, és durrogtak a pezsgősüvegek. Mondanom sem kell, hogy...

— Elköltözött.

— A Kenőszappan utca 40-be. A két szomszéd közül az egyik hangmérnök volt, aki rajtam próbálta ki, hogy hány fon erősségű zajt képes elviselni az emberi szervezet. A másik oldalamon egy tornatanár lakott, akinek a felesége féltékenységi jeleneteket rendezett: éjjel-nappal veszekedtek. Nem bírtam tovább és elköltöztem. Az Eukaliptusz köz 3-ban. a bal oldali szomszédom másképp látta a nemzetközi helyzetet, mint a jobb oldali szomszédom. Nekem serdülő korú fiam van. Nem akartam, hogy helytelen politikai nézeteket hallgasson a falon keresztül.

— Azért nem minden lakásban vékonyak a falak — jegyeztem meg halkan.

— Ez igaz, de ilyenkor sokat segít a falra helyezett üres pohár, amely felerősíti a hangokat. De hogy folytassam a történetemet, az is fontos, hogy a szomszédod felesége ne öltözzön elegánsabban, mint a saját nejed. Ebből is családi perpatvar születhet. A szomszédunk pozíciója, társadalmi állása ne legyen olyan, hogy irigykednünk kelljen rá, de ő se irigyelhessen minket. Éljen példás családi életet, de ne túlságosan, mert akkor szembetűnőbbek az én apróbb botlásaim. Most már megértheti, miért ragaszkodom ahhoz, hogy pontos információkat szerezzek a szomszédjaimról. Egyébként a múlt hónapban végre szerencsém volt. A Pantalló tér 16-ban, mindkét szomszédom csendes, magának élő, halk szavú virágkertész. A lakásukban a leghangosabb az aranyhal. Sejtheti, milyen boldog voltam. Sajnos, egy hét múlva mégis kiderült, hogy lehetetlen emberek. Idegesíti őket, hogy a lakásomban robbanómotorokkal kísérletezem, és amikor éjszakánként részegen jövök haza, verem az asszonyt. Már el is költöztek mellőlem... És most itt állok a teljes bizonytalanságban: ki tudja, milyen szomszédokat kapok...

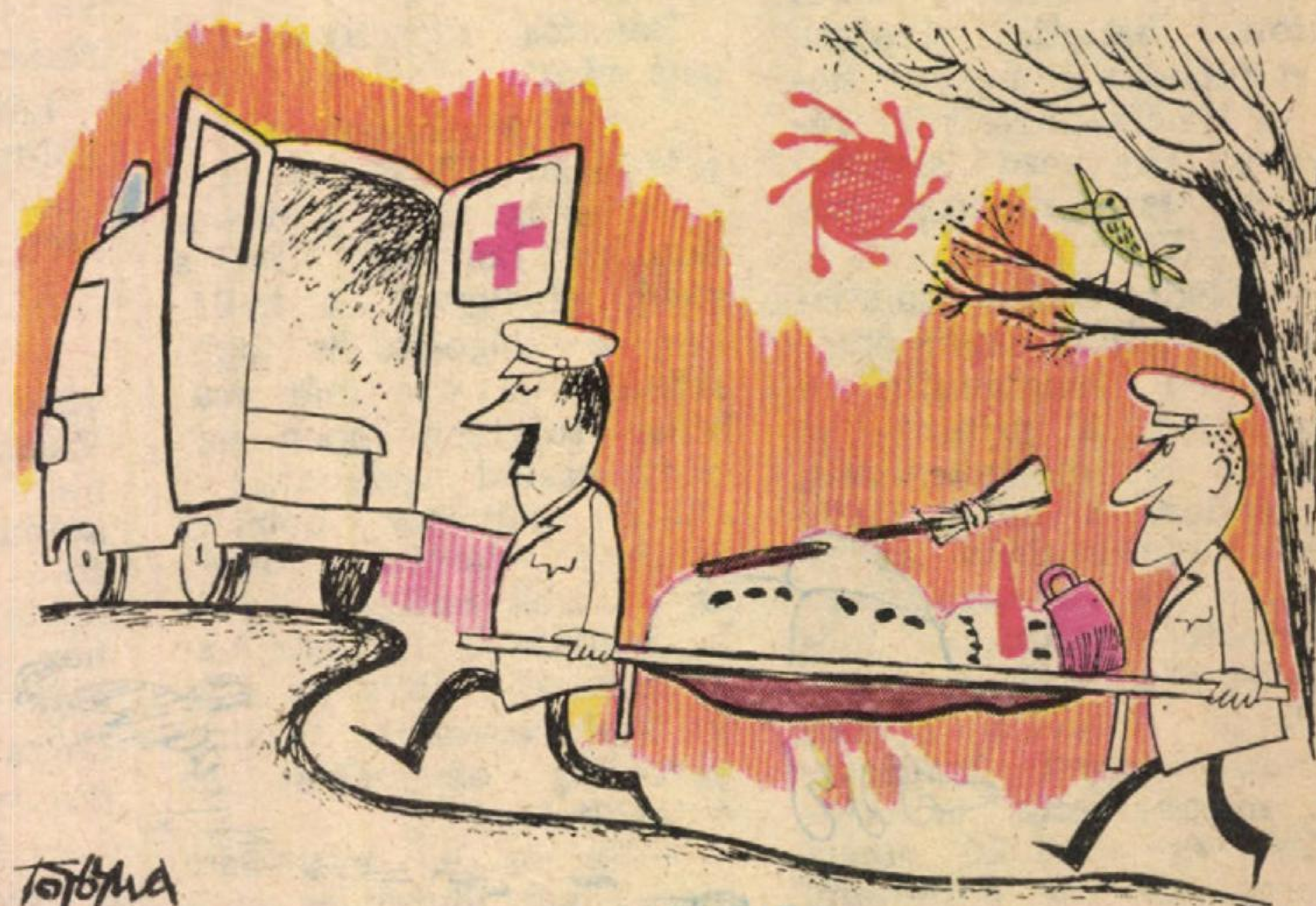
Galambos Szilveszter

ELKESEREDETT FELESÉG

– Ez így sem figyel rám!

ELSŐSEGÉLY

ÖSSZEÍRJÁK A 90 ÉVEN FELÜLIEKET

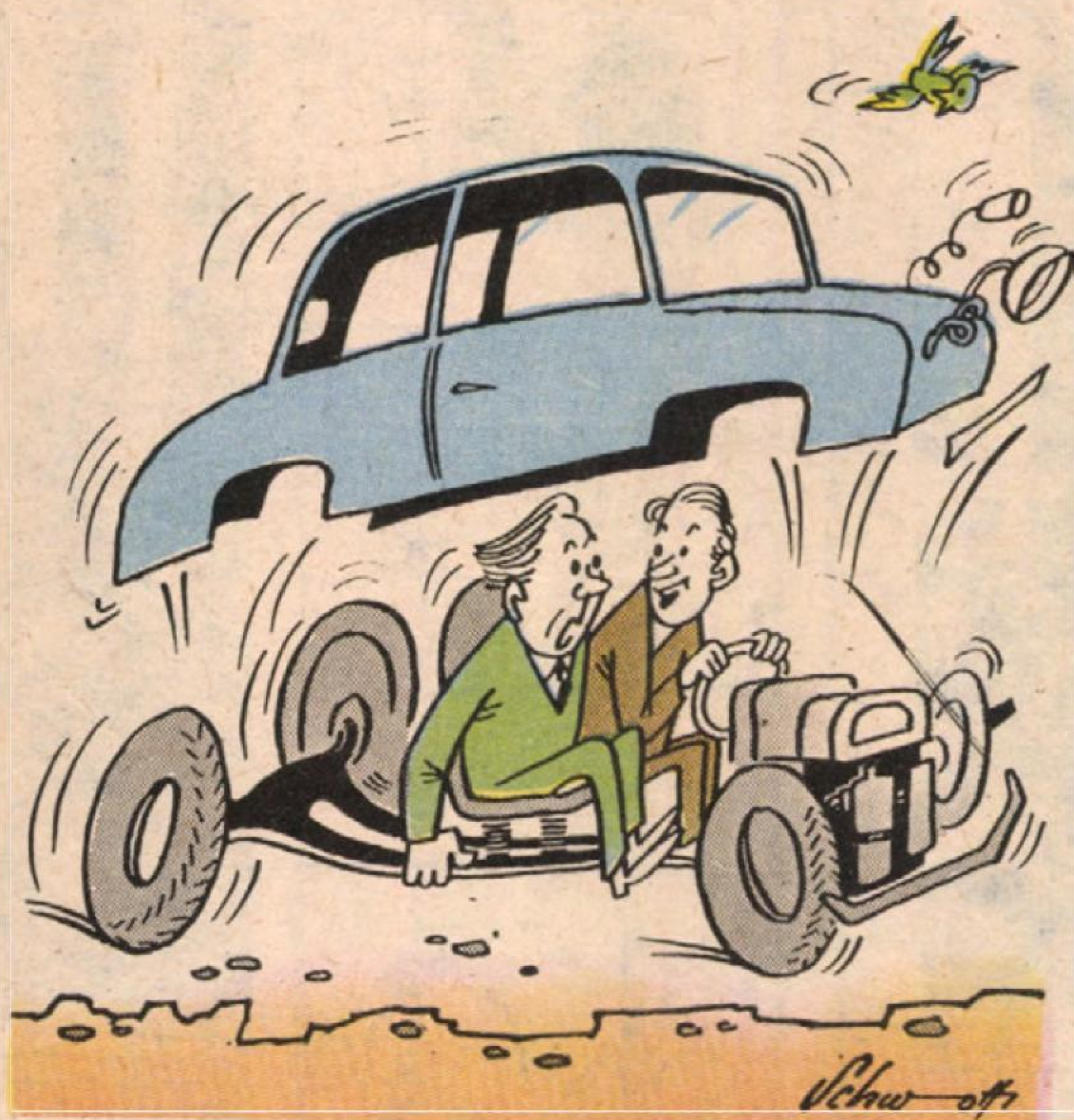
– ... hogy mi a hosszú élet titka? Hát az olyan nyugodt, békés korszak, mint az utolsó száz év volt!

HÚSVÉTI TOJÁS

Vasvári Anna rajza

ORSZÁGÚTON

– Errefelé rázósabb, de sokkal rövidebb...

VALLOMÁS

— Hogyan történt? — kérdezte a bíró.

A vádlott fölállt, s folyamatosan vallani kezdett.

— Az egyik nap, az ördög jelent meg a gyár kapujában, s egyenesen felém tartott: „Nézd a Gágyerit, mondotta, ő nem rest hazavinni billentyűt, a házi herkentyűjéhez. De neked még herkentyűd sincs, pedig a Gágyeri unokái már herkentyűvel játszanak. Menj szépen vissza, és legalább hozzál ki az üzemből két herkentyűt, s holnap pedig a hozzávaló billentyűket."

— Nem tehettem mást, visszafordultam az üzembe és bepakoltam a táskámba egy egész herkentyűt. A következő nap fehér ruhás angyalka állt a gyár kapujában: „Nem szégyelled magad? —

mondotta. — Lopod a gyárból a herkenytűket? Azonnal vidd vissza, legalább a billentyűt!" — Elszégyelltem magam, és máris megfordultam, amikor megjelent mellettem az ördög. „Ne légy balga! — mondta —, mit fog szólni a fiad, ha nem viszed haza neki a megígért billentyűt?" — Ekkor ismét az angyal lépett mellém. És vitatkozni kezdett az ördöggel. És amíg ők vitatkoztak, én hazavittem a herkentyű billentyűjét. A következő nap ismét megjelent az ördög és mögötte a kis fehér ruhás angyalka...

— Csak azt mondja meg — szakította félbe a bíró a vádlott vallomását, —, az ördögön és az angyalon kívül a portás sohasem jelent meg a gyár kapujában, hogy ellenőrizze, ki mit visz ki?

— Nem, soha — válaszolt határozottan a vádlott.

R. Gy.

BOSSZANTÓ

– A fene egye meg! Megint nem hozták az újságot Most nem tudom, mi a véleményem.

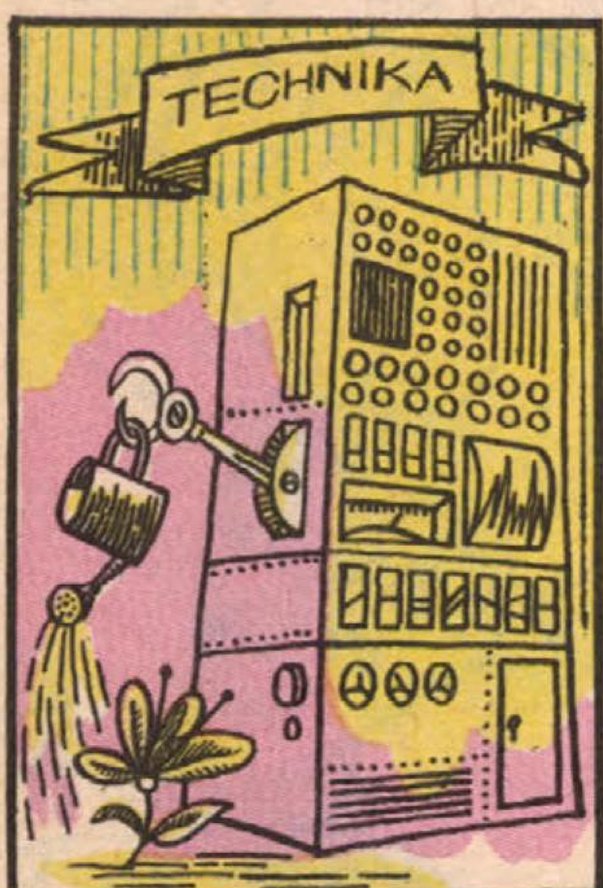
EMBERRABLÓK

– Írjad! A takarítónőt csak 20 000 forint váltságdíj fejében adjuk vissza!...

MAI TÉMÁK

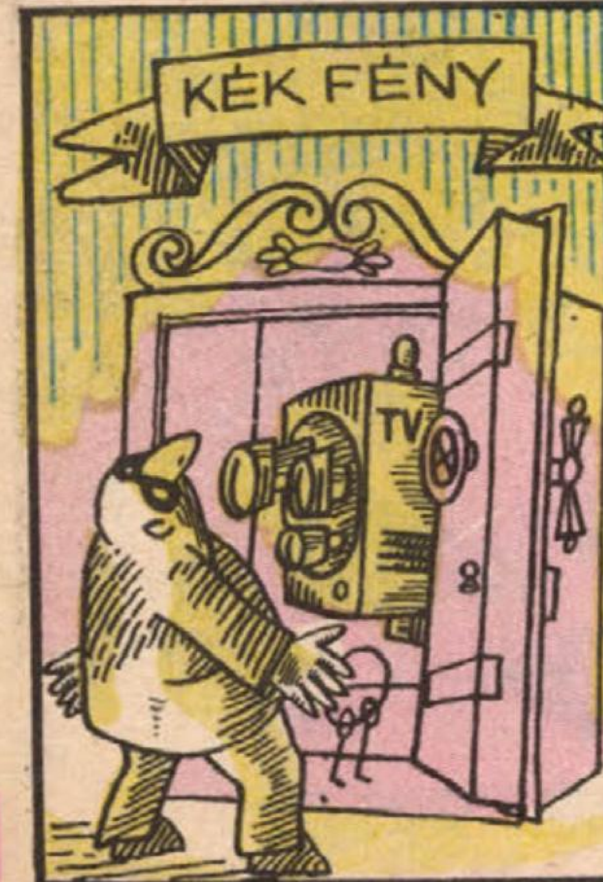
Kálmánchey Zoltán rajza

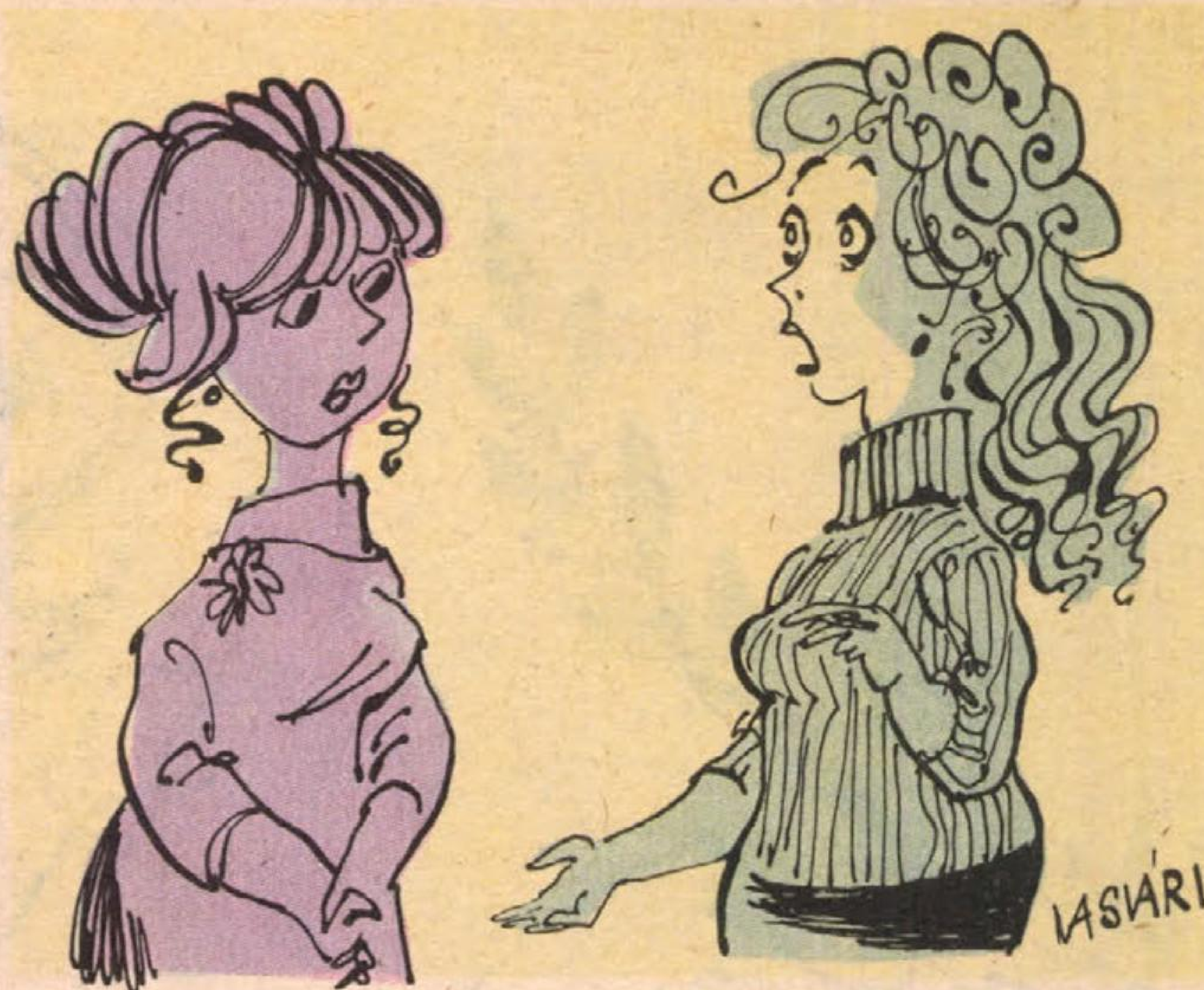

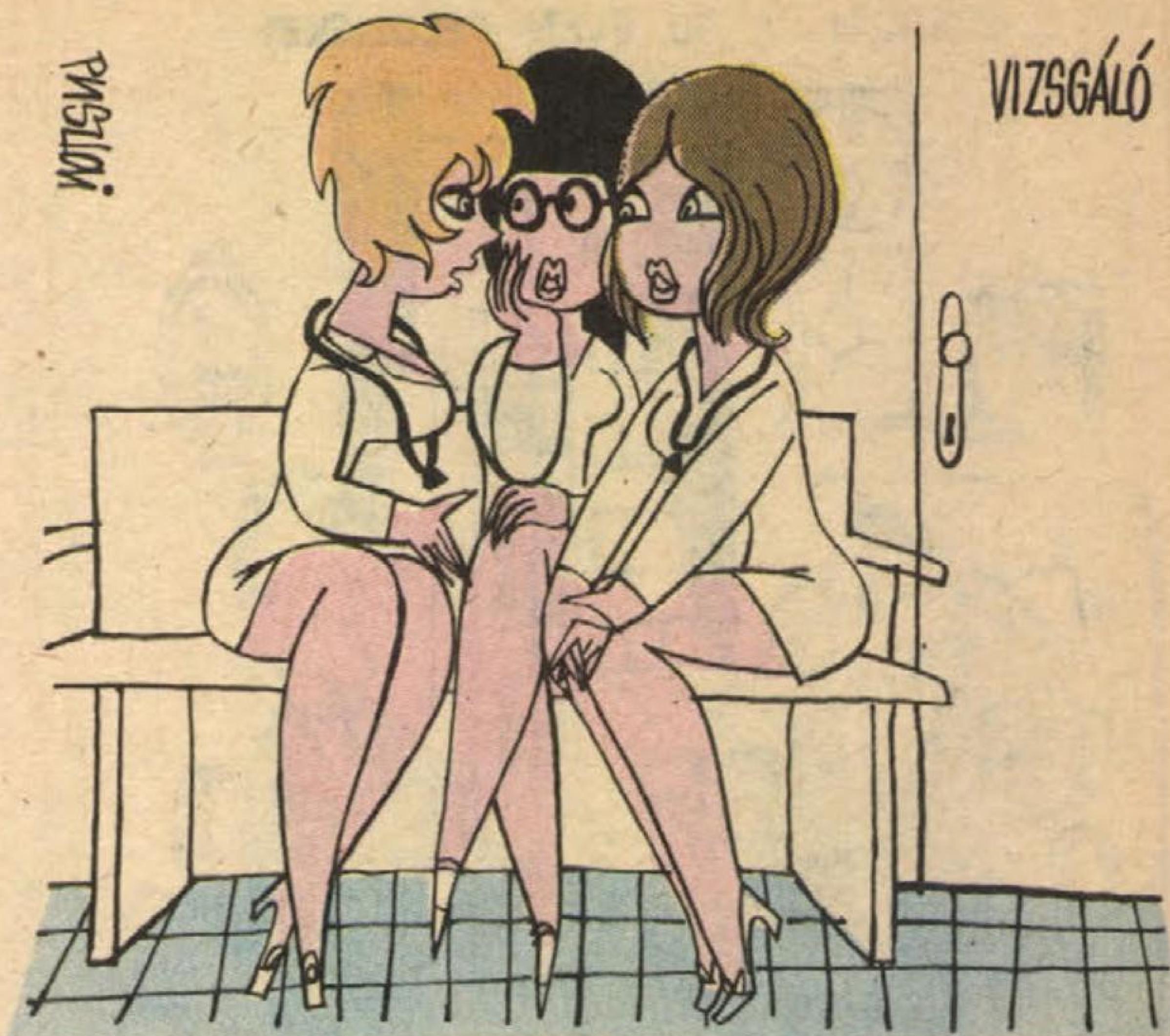

NŐI DOLGOK

– Lábon hordtam ki egy idegösszeomlást!

MEDIKÁK

– A legnehezebb az orvosi titoktartás!

a világ anekdota kincséből

Meghökkentő ötleteket nemcsak a mai regény- és drámaírók találnak ki. A régi mesterek is mesteri fortélyokkal lepték meg néha a kiadókat és színigazgatókat.

Mark Twain, a híres amerikai humorista megjelent egyszer a LIFE című hetilap szerkesztőségében, és felajánlotta új regényét, amely, mint mondotta, ötszázhúsz fejezetből áll, ámde ötvenkét folytatásban, egy év alatt leközölhető, mert a fejezetek oly rövidek, hogy hetenként tíz fejezetet is közzé lehet tenni. Állítása bizonyítására nyomban neki is kezdett a regény felolvasásához:

ELSŐ FEJEZET. — *És vajon fogsz-e örökké úgy szeretni, mint most? — kérdezte a nő a férfihoz simulva, s fejecskéjét lágyan vállára hajtotta. — Örökké! — szólt a férfi, s fogadalmát egy forró csókkal pecsételte meg.*

MÁSODIK FEJEZET. — *És vajon fogsz-e örökké úgy szeretni, mint most? — kérdezte a nő a férfihoz simulva, s fejecskéjét lágyan vállára hajtotta. — Örökké! — szólt a férfi, s fogadalmát egy forró csókkal pecsételte meg.*

HARMADIK FEJEZET. — *És vajon fogsz-e örökké úgy szeretni, mint most? — kérdezte a nő a férfihoz simulva, s fejecskéjét lágyan vállára hajtotta. — Örökké! — szólt a férfi, s fogadalmát egy forró csókkal pecsételte meg.*

A szerkesztő azonban a negyedik fejezet előtt közbevágott:

— Nem gondolja, Mr. Twain, hogy ezeket a regényfejezeteket olvasóink egy része unalmasnak fogja találni?

— Szó sem lehet róla, uram — nyugtatta meg az író. — *Ugyanis, míg a regény hősnője minden fejezetben ugyanaz, addig a férfi minden fejezetben más és más...*

Herbert von *Karajan*, a világhírű dirigens nyári szabadságát töltötte Tirolban, s barátjával egy pompás fasorban sétálgatott. A madarak elbűvölően csicseregtek az ágakon, s Karajan lelkesen felkiáltott:

— Látod, barátom, ilyen tökéletes zenekart szeretnék én dirigálni...!

Ebben a pillanatban a madarak édes csicsergésébe belekárogott egy varjú. Karajan lemondóan legyintett:

— Sajnos... Sajnos, nincsen olyan tökéletes zenekar, amelynek muzsikájába bele ne károgna egy elviselhetetlen kritikus.

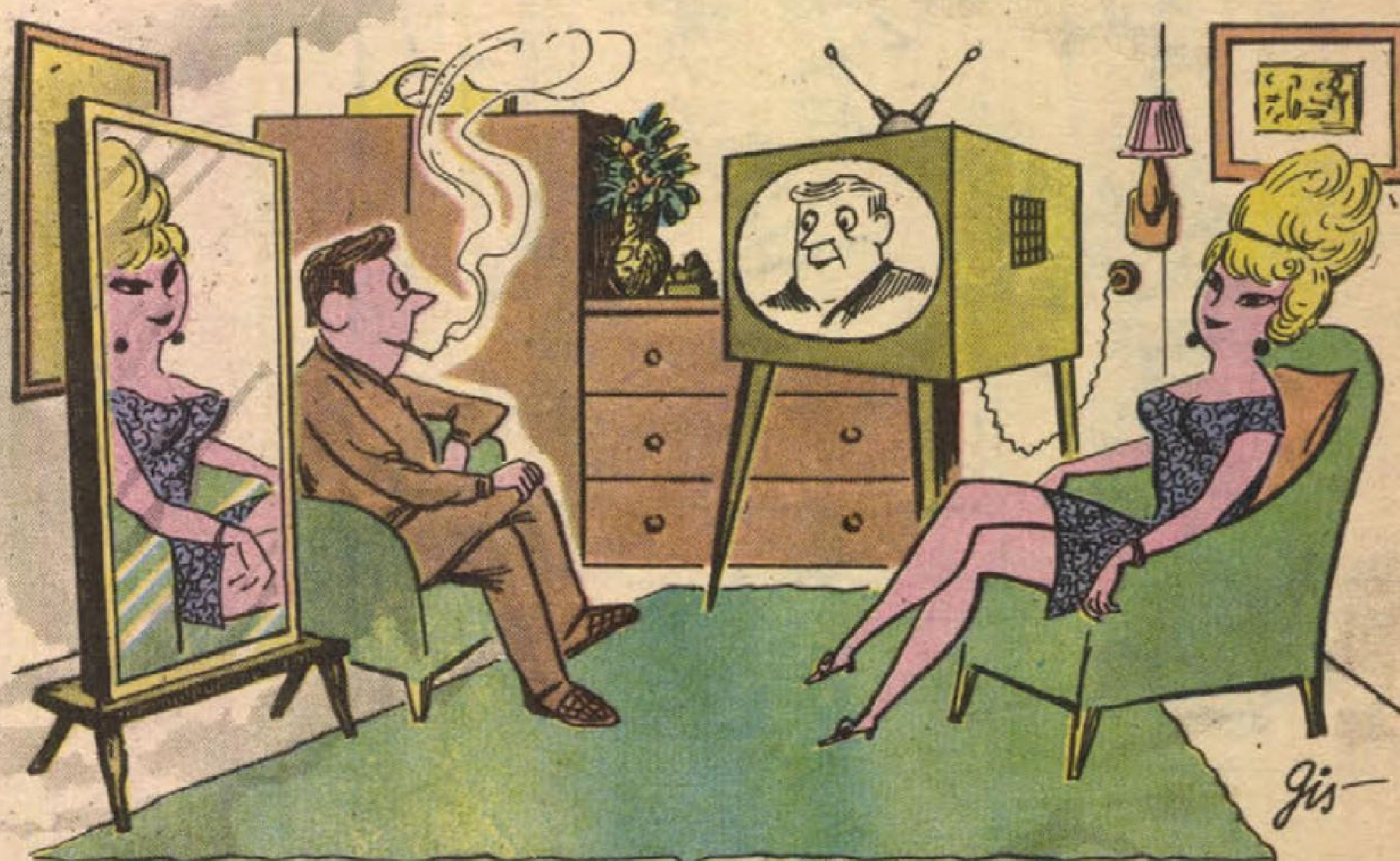
Békés István gyűjtése

SÉRTŐDÖTTSÉG

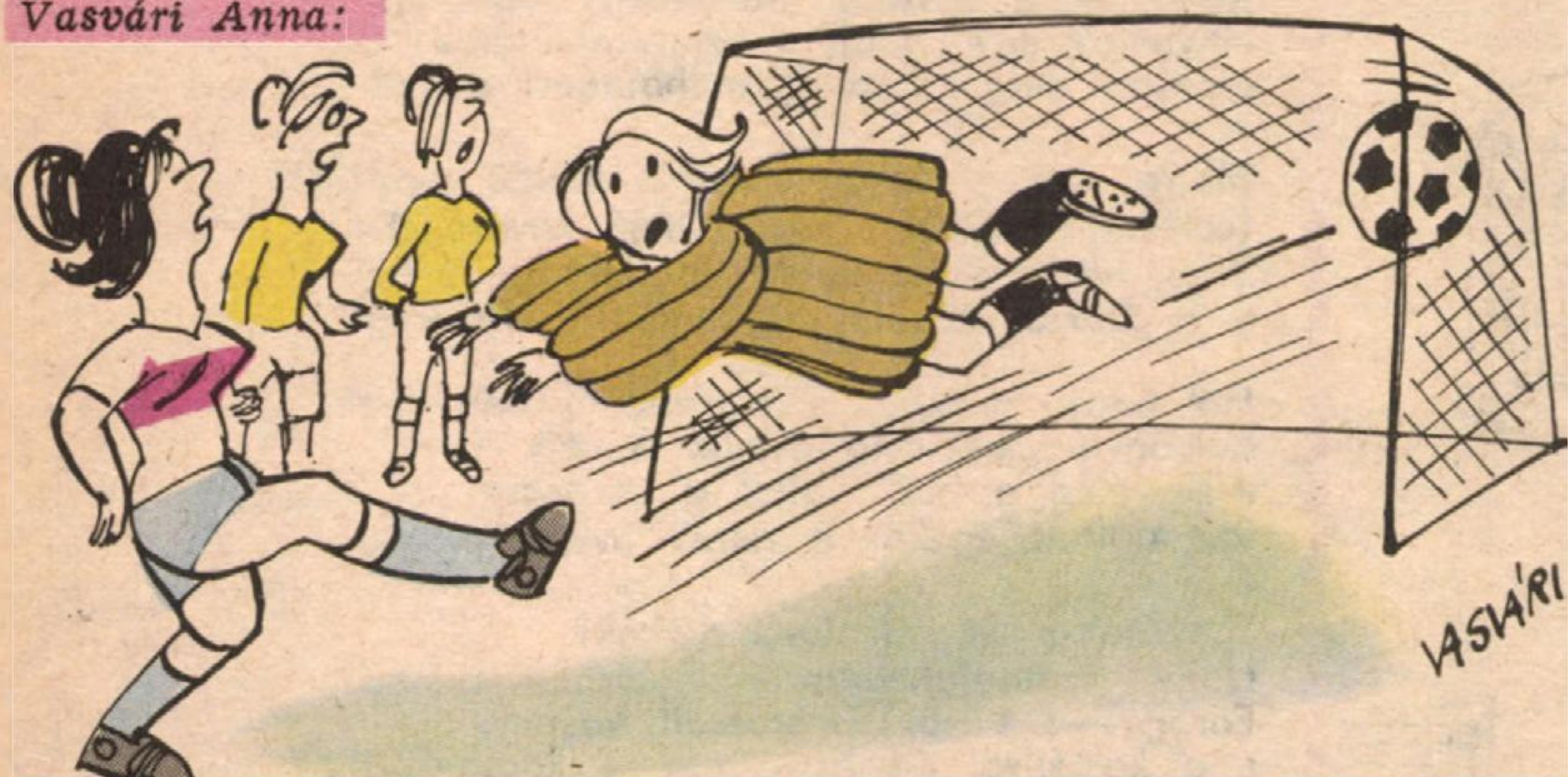
– Na, jöjjön már le onnan! Nem gondoltam komolyan, hogy magára nincs szükség a vállalatnál...

HIÚSÁG

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mi a véleményük a női futballról?

Vasvári Anna:

– Micsoda bunda!

Endrődi István:

– A feleségem helyett jöttem el focizni. Szegényke gyengélkedik.

Erdei Sándor:

– Góll...

Pusztai Pál:

– Jobb formát mutatnak, mint a férfiak.

Fülöp György:

– Sajnos, asszonyom, több futballcipőnk nincs!

Hegedűs István:

– Kilencven perc alatt rengeteget fogyhatnak a hölgyek.

Szűr-Szabó József:

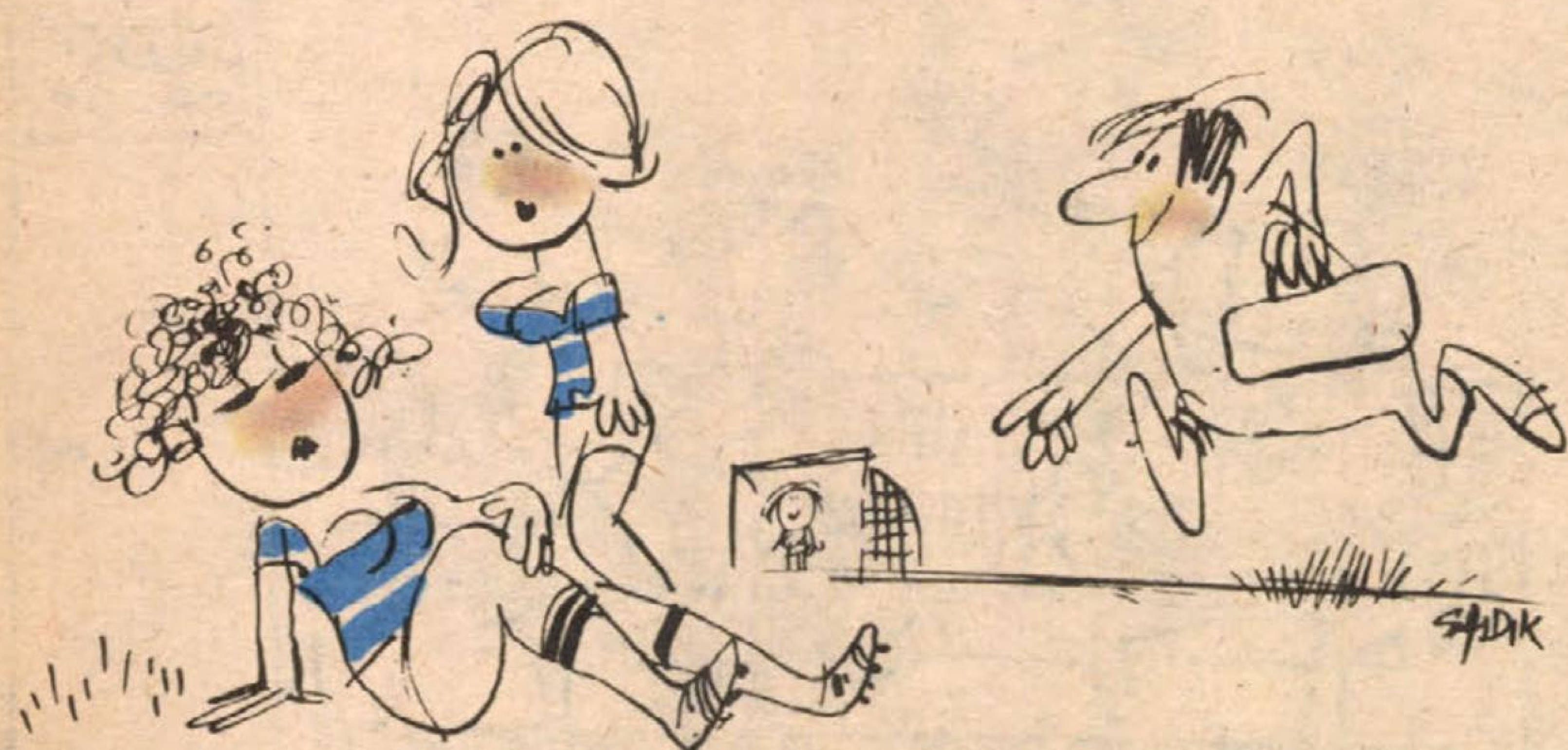
– Ilyennek képzelem a kapust...

Balázs-Piri Balázs:

– Ugye, megadja ezt az icipici tizenegyest?...

Sajdik Ferenc:

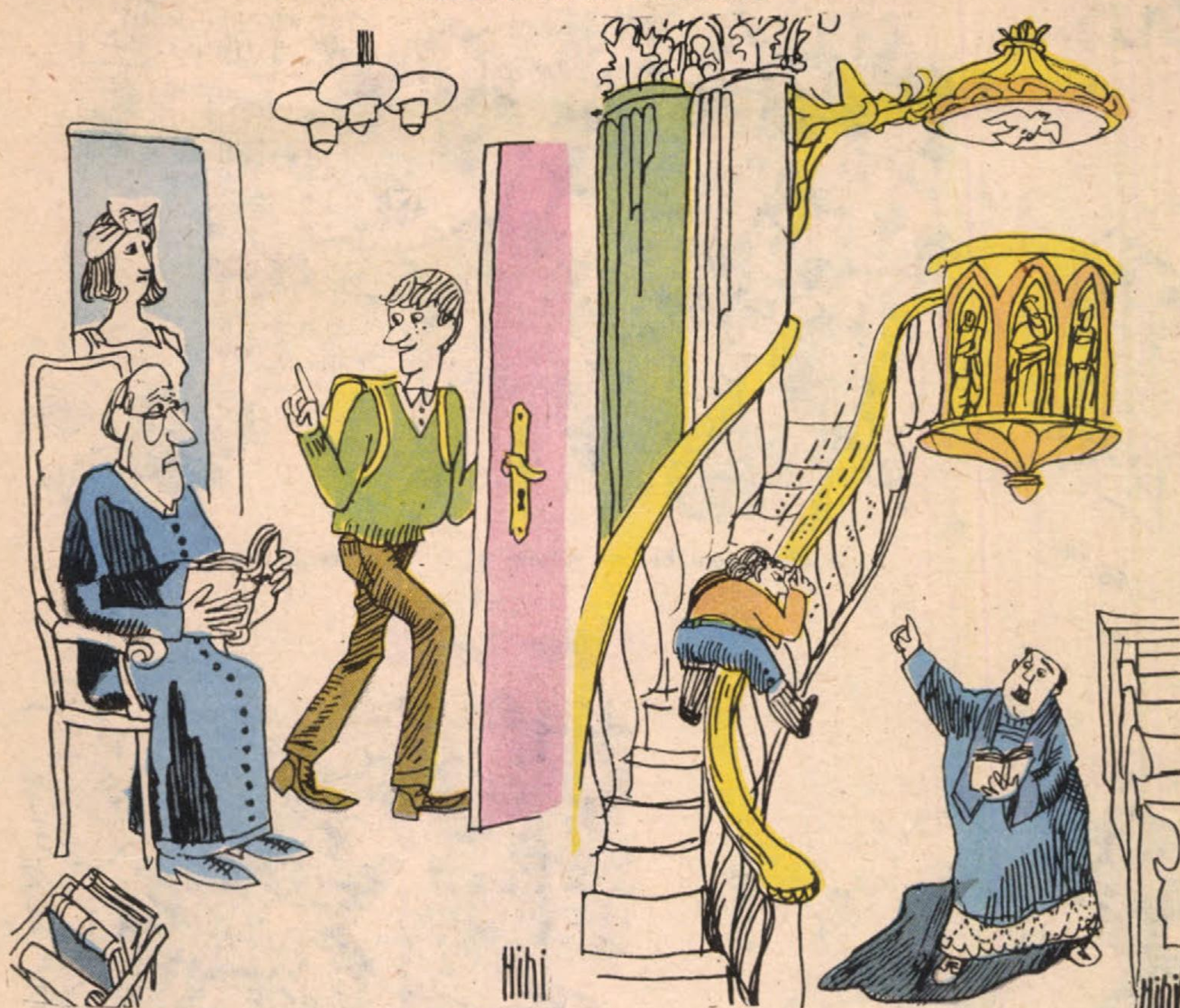
– Szívesen támogatnám a csapatot, mint gyúró.

Várnai György:

– Sajnálom őket. Hiúságból biztosan mindegyik két számmal kisebb cipőt hord.

HA MEGSZŰNNE A CÖLIBÁTUS

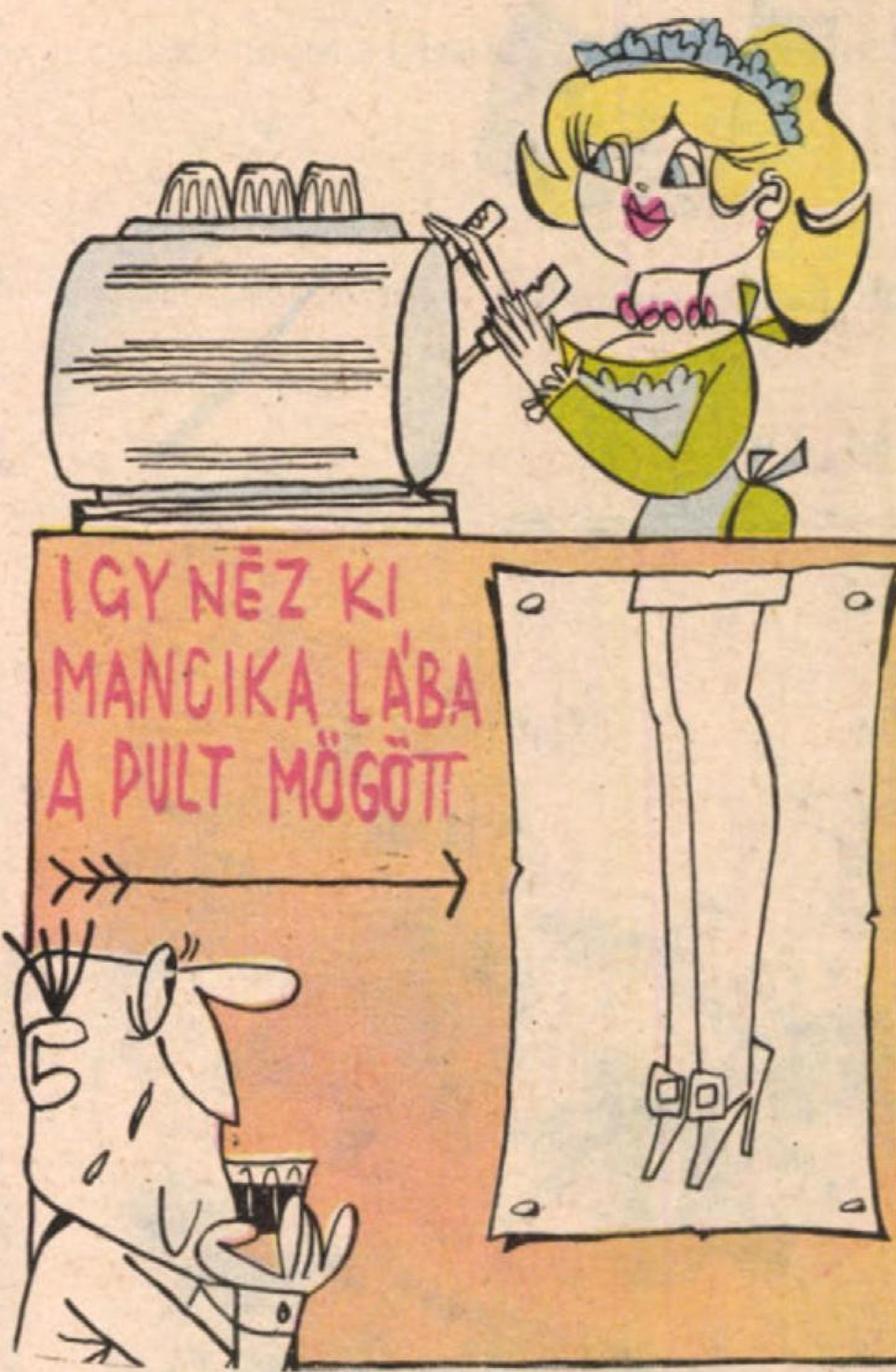
– Apu, imádkozz, hogy meg ne bukjak matekból!

– Megállj, te pokolfajzat! Holnap böjtölni fogsz...

AHOGY ÉLT

MINDENT A VENDÉGÉRT

Mozivízió

A Filmmúzeumban, ha régi filmkockák
peregnek a vásznon (hívebben: lepedőn),
elnyomok egy sóhajt s azon meditálok
lázasan magamban (mondhatnám: epedőn):

Merre száguld lován most a Hindu lándzsás?
(Lelkem rejtekében száz emlék kavarog!)
Vajh, hová sodródott Az elsodort ember?
S a Csavargókirály még mindig csavarog?

Hol hajtja a bigát a bronzbarna Ben Hur?
Bálványozzák-e még a nők A sejk fiát?
Áll-e még a butik, ahol a csaposra
így kiáltott egykor a derék Svejk: piát...!

Tanulnak-e még az Iglói diákok?
Hogy él napjainkban a Robinson család?
Forog-e a bűvös Elvarázsolt kastély,
s a kastéllyal együtt a csecse kacsaláb...?

Hol veri a mellét King-Kong, a gorilla?
Tart-e még a pajzán Tóparti látomás?
Mit csinálhat Dantes, ki Az If vár foglya?
(Lelki szemeimmel most is úgy látom: ás...)

És a halhatatlan Láthatatlan ember,
tisztelettel kérdem, hogy merre látható?
S a Kék Angyal szeme kék-e még? (E kék fény
ragyogása most is öt földrészt átható!)

Boldog nyugdíjas-e a vén Bulldog Drummond?
S a kínzó kétségtől hajamba kuszálok:
megmenekült-e a Menekülő asszony?,
s leszereltek már a Bercsényi huszárok...?!

Ropják-e a táncot még a Ziegfeld-görlök?
(ezzel a témát a szex felé terelem...)
Megnősült-e végre a Frankenstein fia?
Virul-e valahol a Dzsungel szerelem?

Az Éneklő cowboy hangja még a régi?
Makog-e még Csita, a csintalan majom?
Gengszterek alkonya után jött-e hajnal?
(Mindez azért izgat, mivel nincs más bajom...)

Él-e még Bel Ami, Bizsu, Congo Maysie?
Az is régen furdal: mit csinál a Borcsa
Amerikában, és hogy van Quasimodo,
legkedvesebb rémem, a Notre Dame korcsa...?

A Ködös utakon vajon kik sétálnak,
s hol porlad Gunga Din, a vízhordó legény,
aki trombitálva ment a másvilágra...
(Fújja-e még ott is a trombitát szegény?)

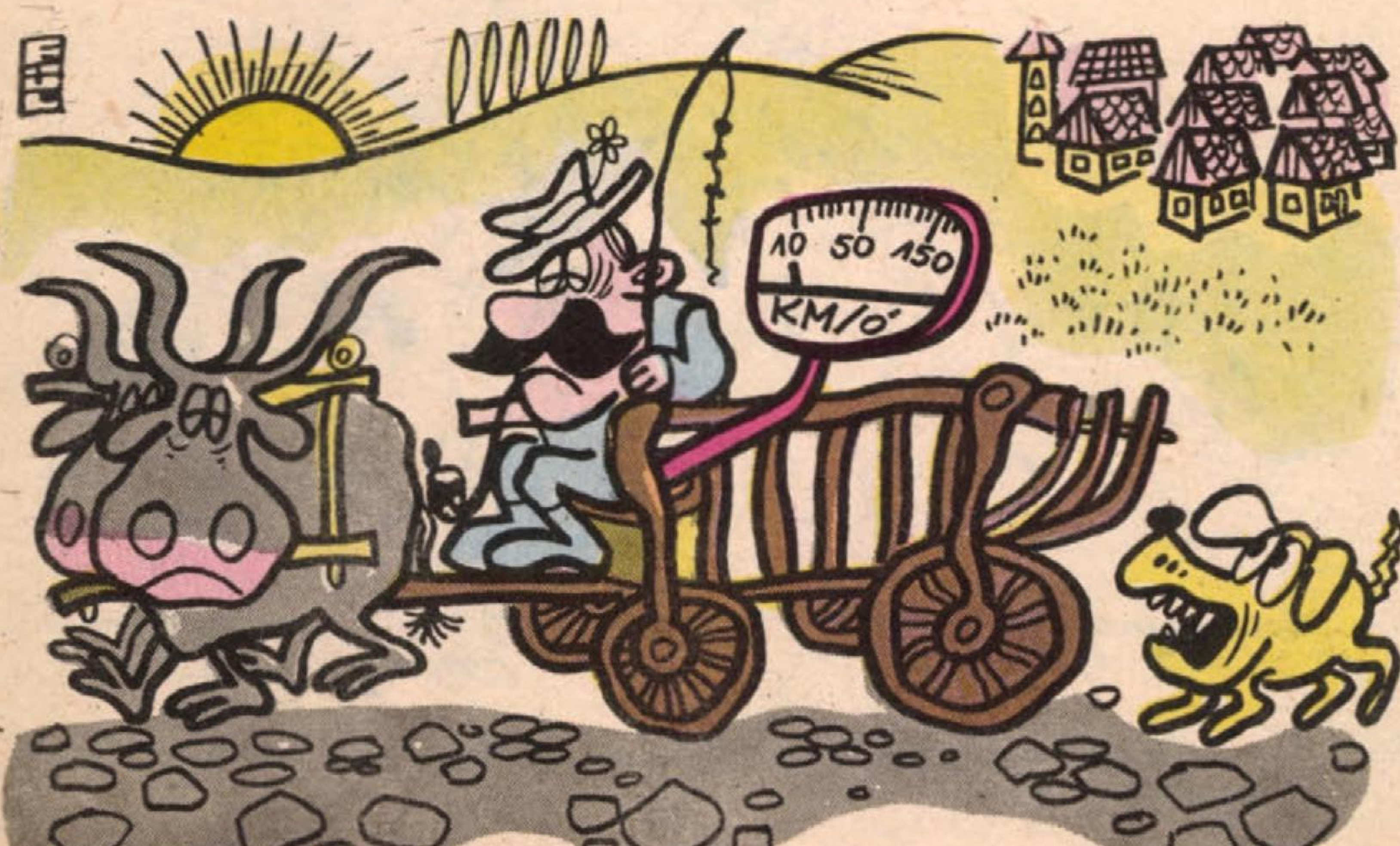
Kiket szállít s hová, ma a Meseautó?
Merre jár Bosambo? Fut-e még az Ámok?
(És ha fut, mennyit fut, mondjuk, száz méteren;
mindig érdekeltek az effajta számok...)

Ugrál-e még Tarzan, a délceg Weissmüller?
És pang-e Alipang, a fekete szultán?
Hol szikrázik most a legendás Kék Csillag?
(Ezen rágódom még ma is, évek múltán...)

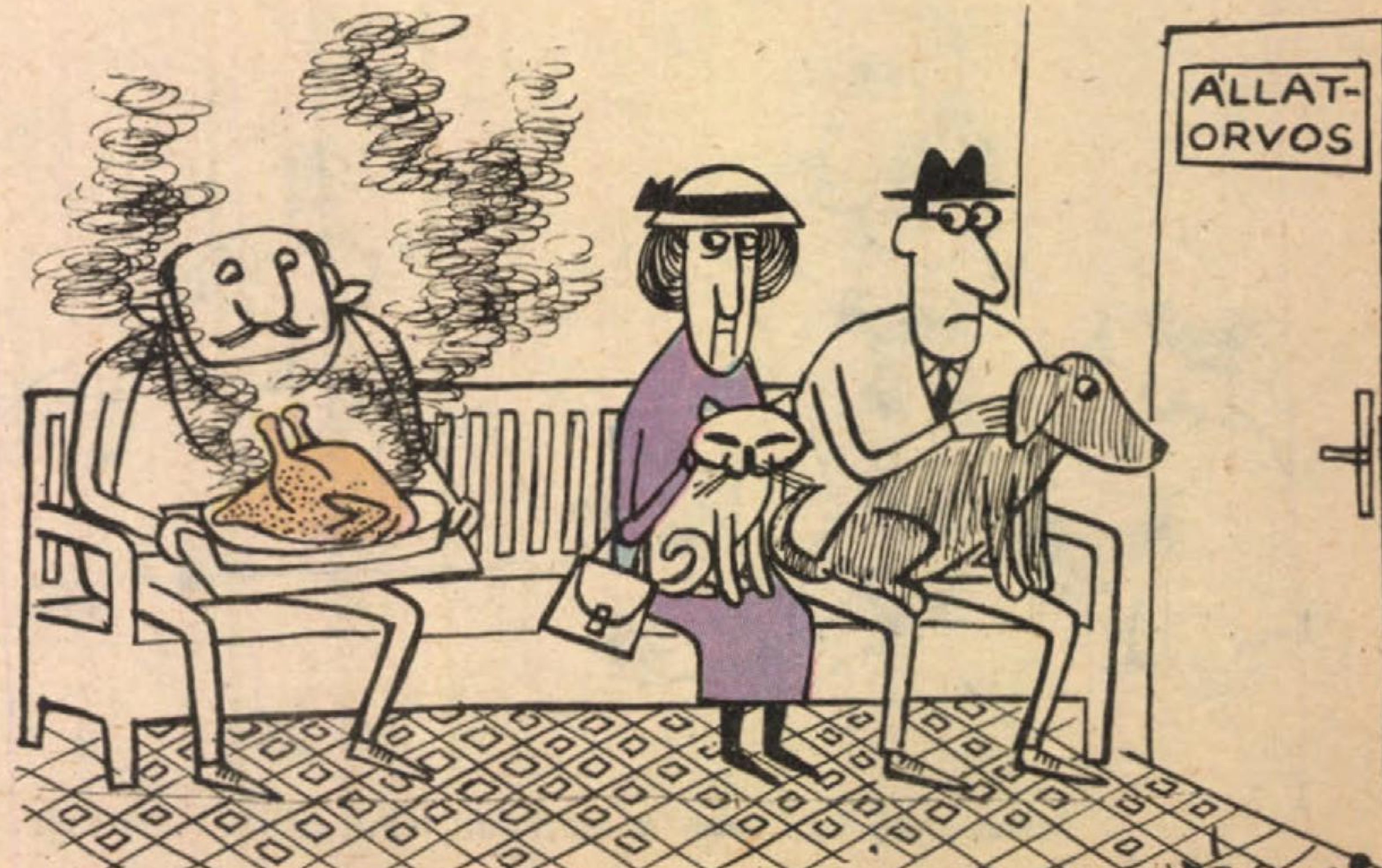
S bár tudom, nem kapok választ, azért mégis
felteszem a kérdést, a végsőt, a kandit:
2000-ben lesz-e olyan mozinéző,
ki, teszem azt, Ismeri a szandi-mandit...?

Szilágyi György

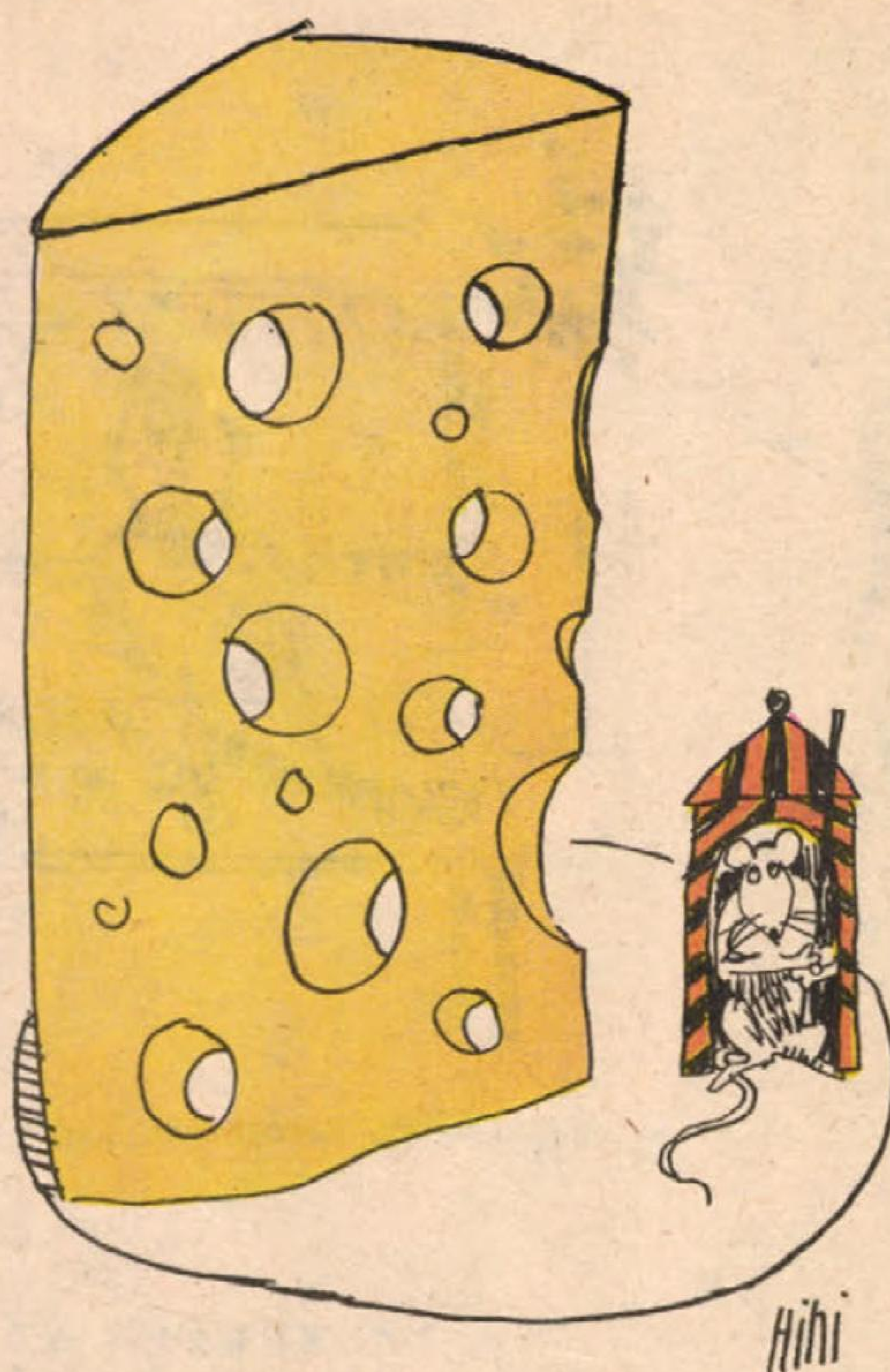
ÓVATOS KORSZERŰSÍTÉS

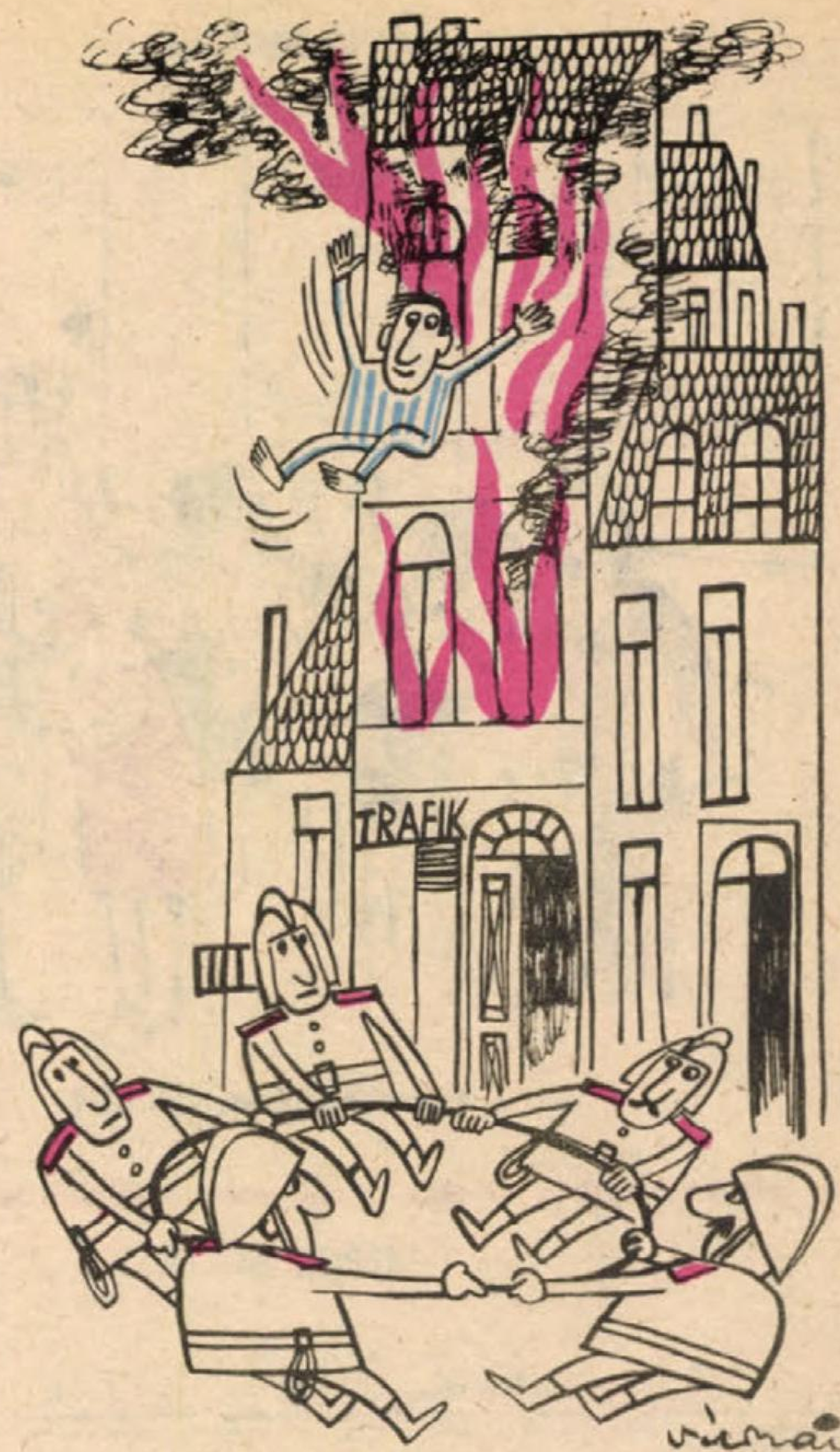

ÁLLATORVOSNÁL

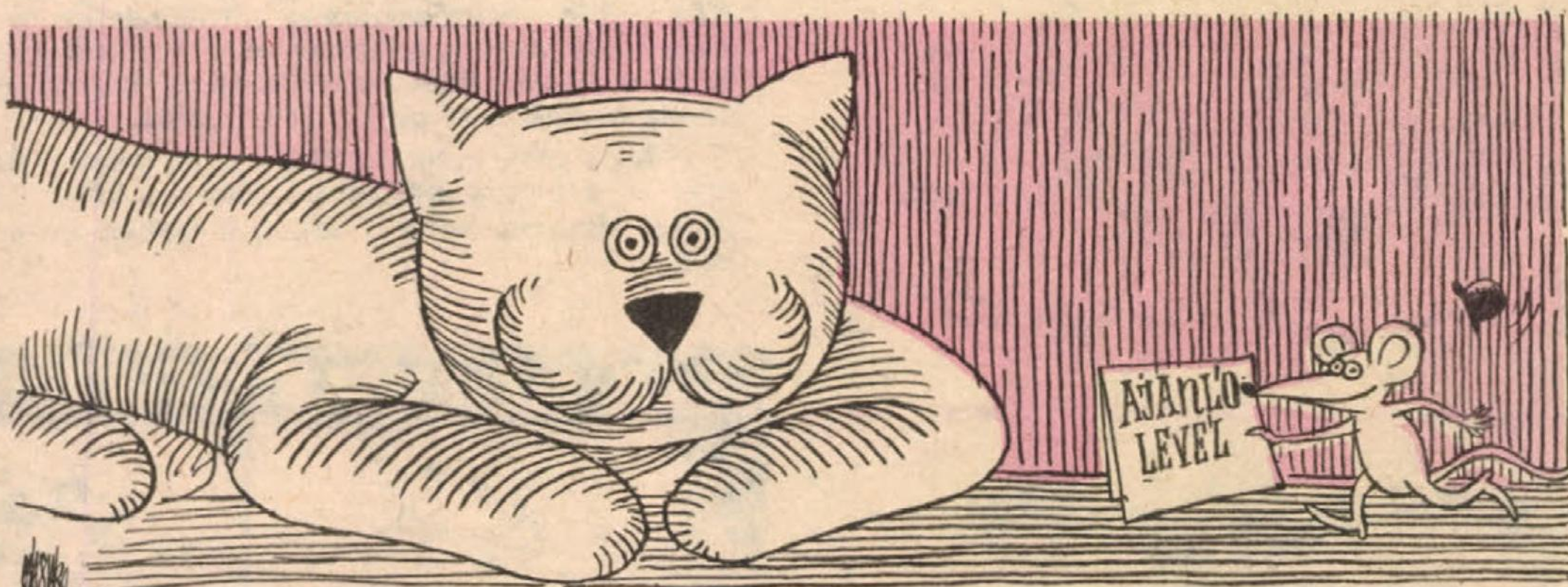

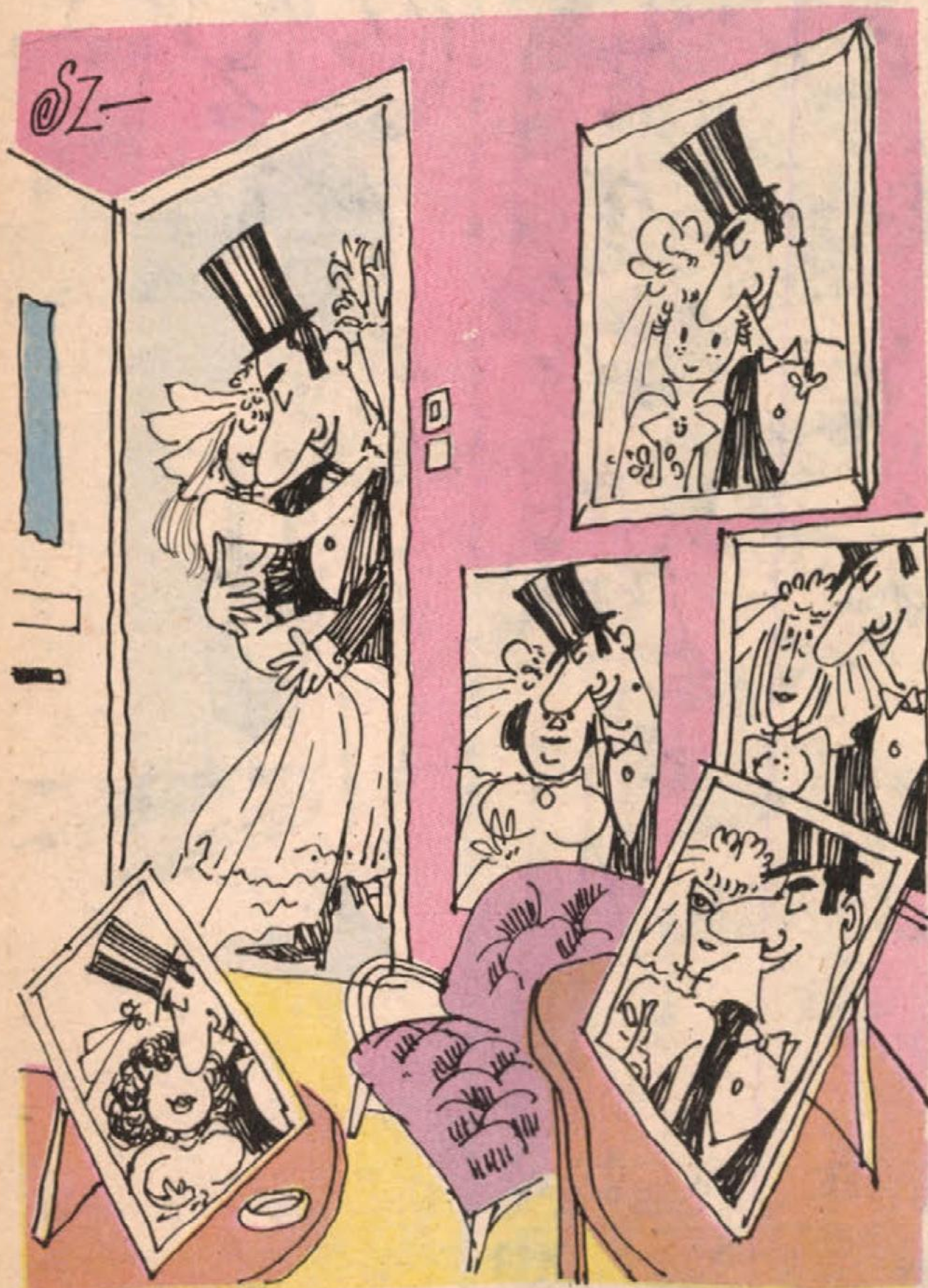

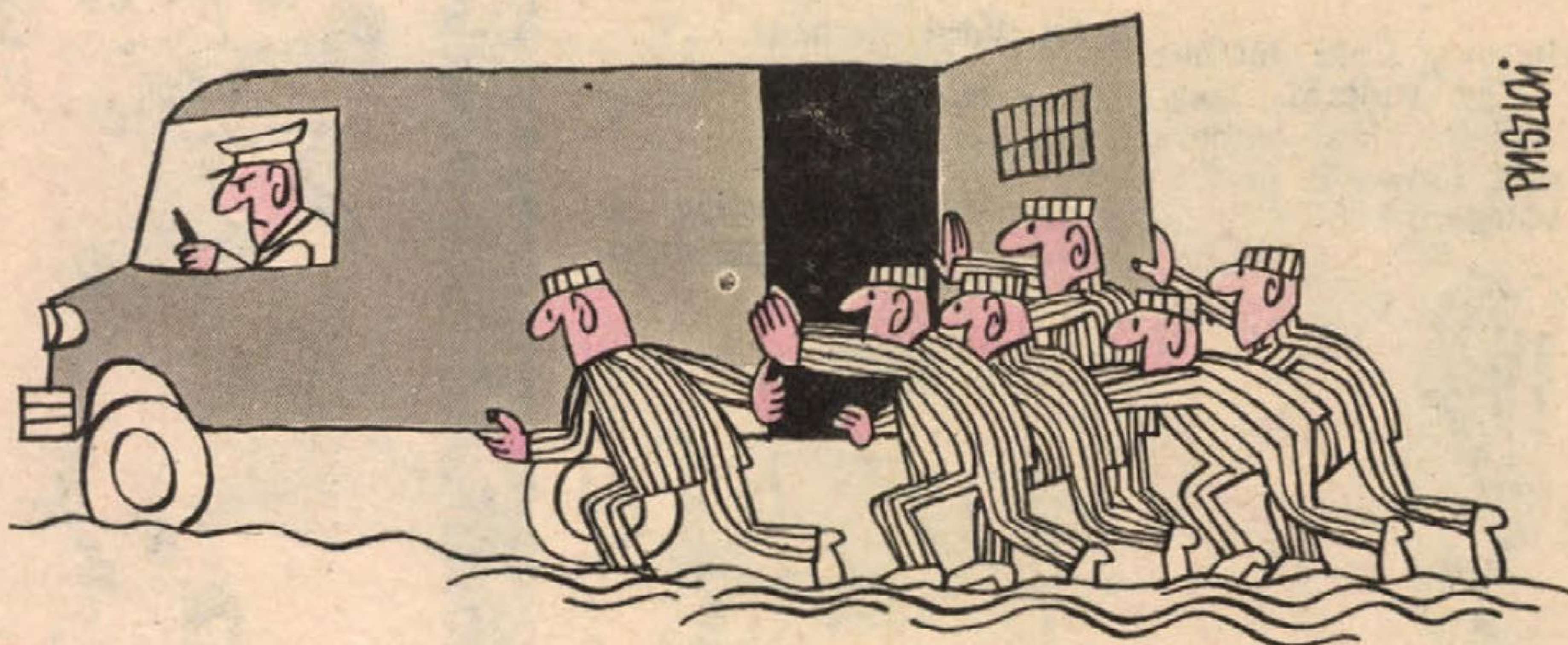

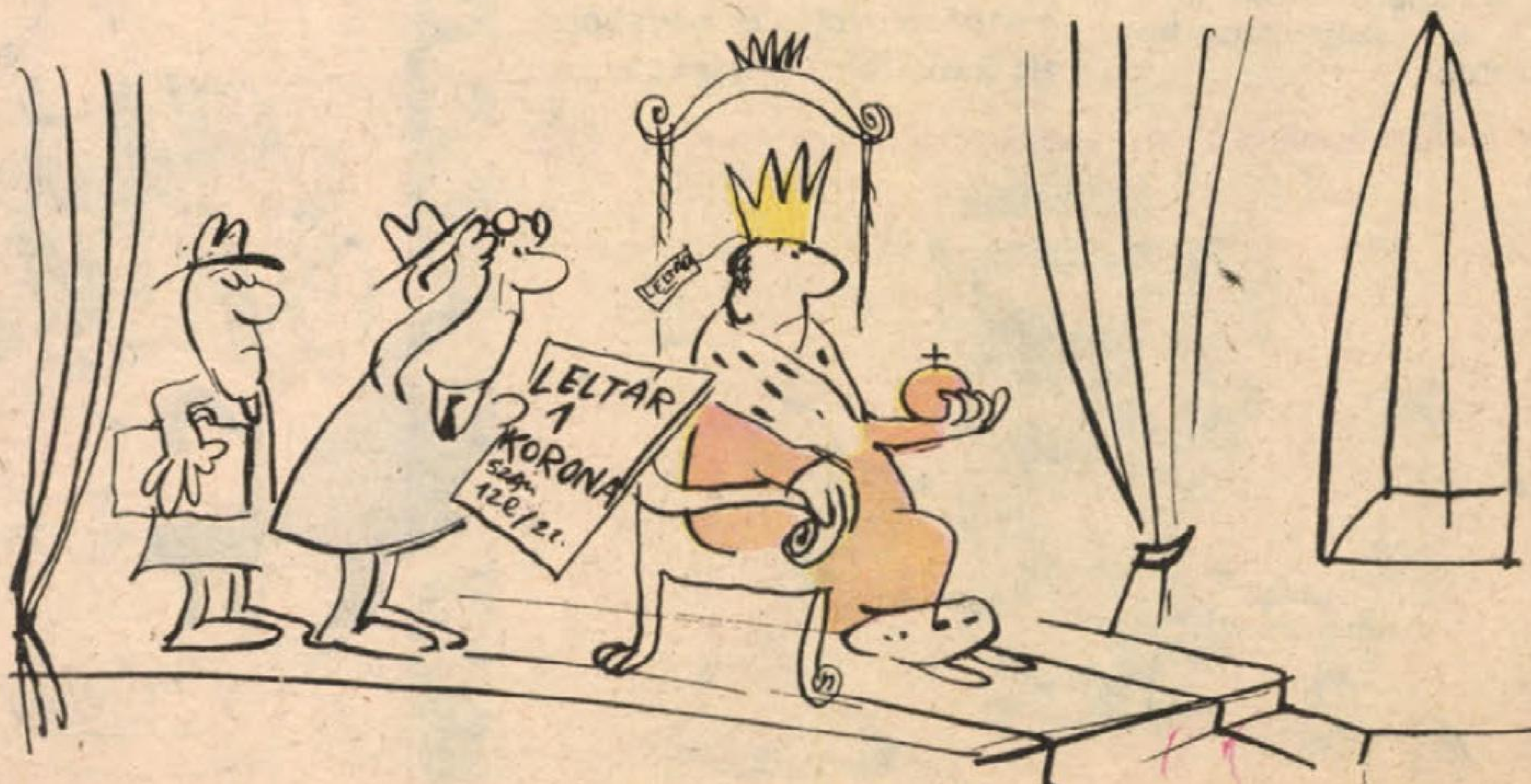
BIZALOM

BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS, VÁRNAI, CSÁSZÁR, SZŰR-SZABÓ, PUSZTAI, SAJDIK

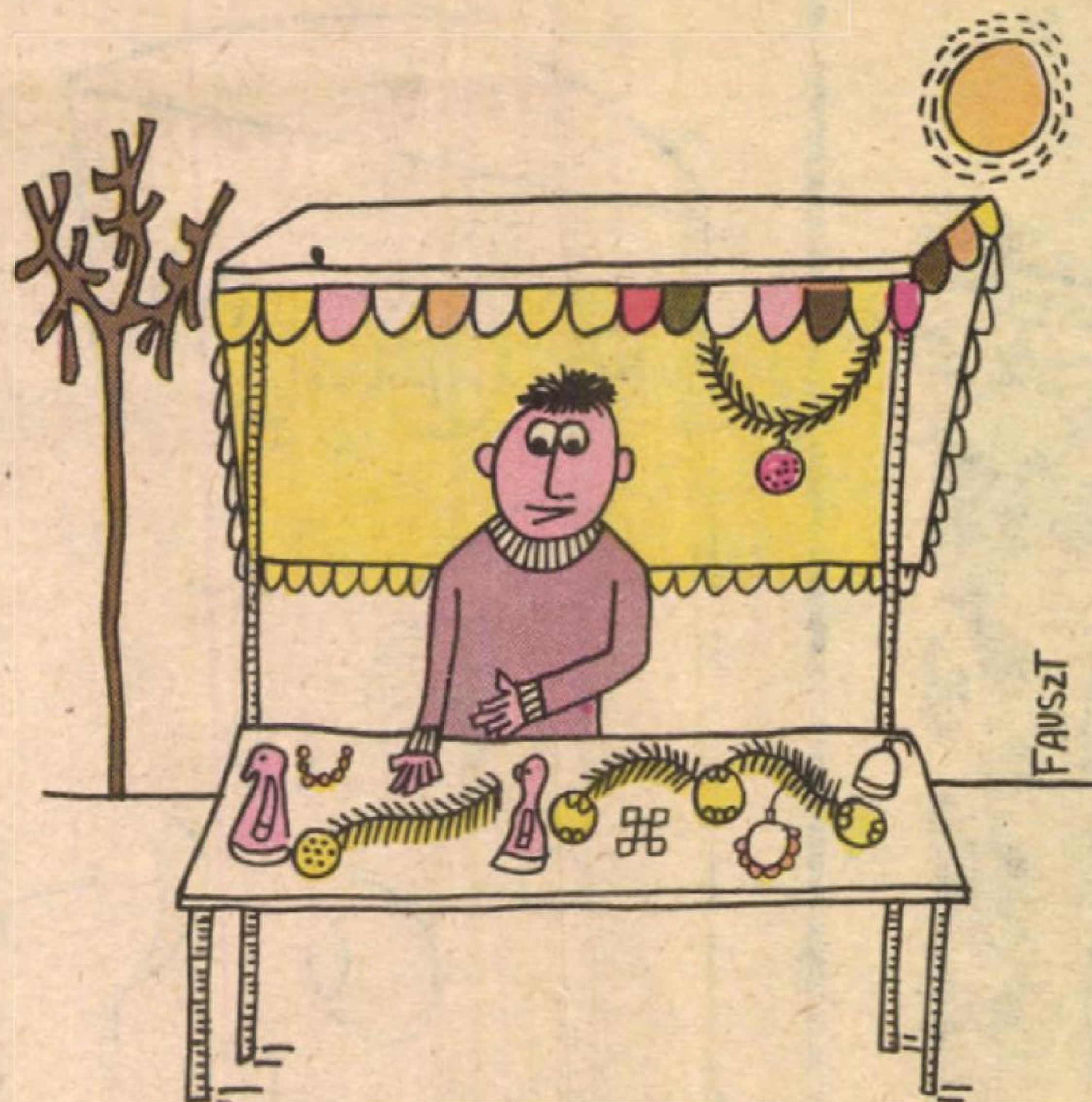

VÁLLALATI KI MIT TUD...

...a nyereségrészesedésről?

ROSSZ HÚSVÉTI SZERVEZÉS

– Angyalhajat, karácsonyfadíszt, Mikulást tessék!

A MÉRCE ALATT

A VESZÉLYES ALMA

Az alma állítólag egészséges, bőségesen tartalmaz hasznos vitaminokat, és jó hatással van a fogazatra is. De...

Mint az AP-hírügynökség jelenti Brüsszelből, a Közös Piac mezőgazdasági értekezletén a német küldöttség visszautasította azt a holland javaslatot, hogy a raktárakban levő mintegy kétmillió tonna almát osszák szét az iskolák között.

— Még csak megközelítően sem lehetne kiszámítani — érvelt a német küldött —, hogy kétmillió tonna almával hány ablakot törnének be a gyerekek.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Hallom, Lola férjhez megy. Úgy tudtam, hogy csak nagyon híres emberhez akart feleségül menni. Ki a vőlegény?

— Valóban híres ember! Minden lap megírta, hogy ő volt az ötszázezredik látogató a szarvasmarha-kiállításon.

Az igazgató megkérdi a fiatal alkalmazottat:

— Ugye, maga hisz a halál utáni életben?

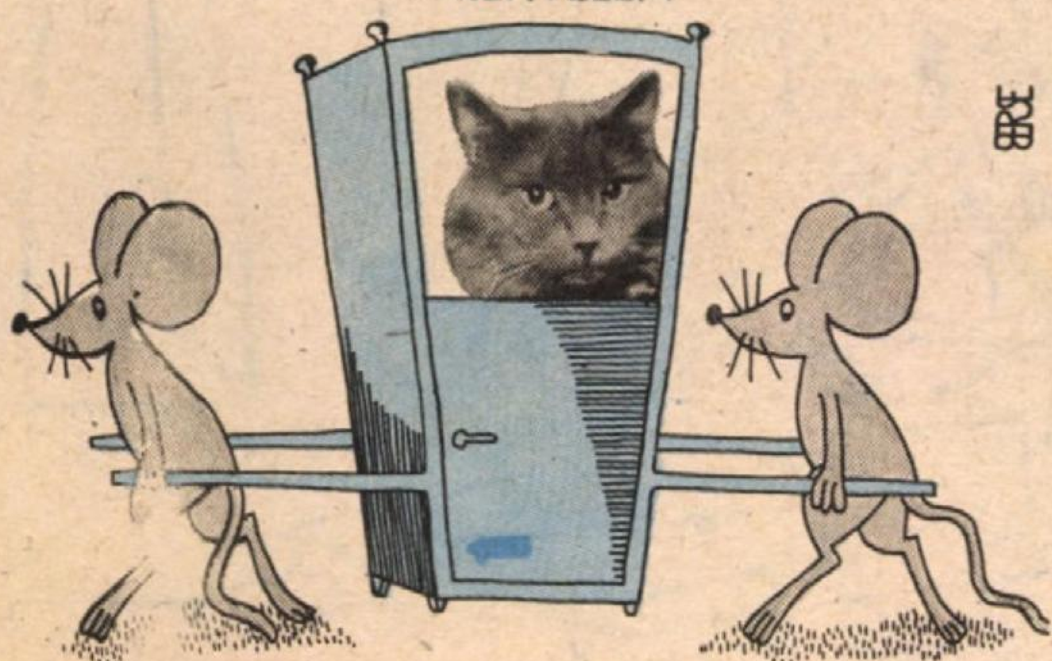
— Hiszek. De hogyan tetszett rájönni?

— Úgy, hogy maga kért fél napot a nagybácsija te-

metésére és mialatt a temetőben volt, a nagybácsi itt kereste az irodában.

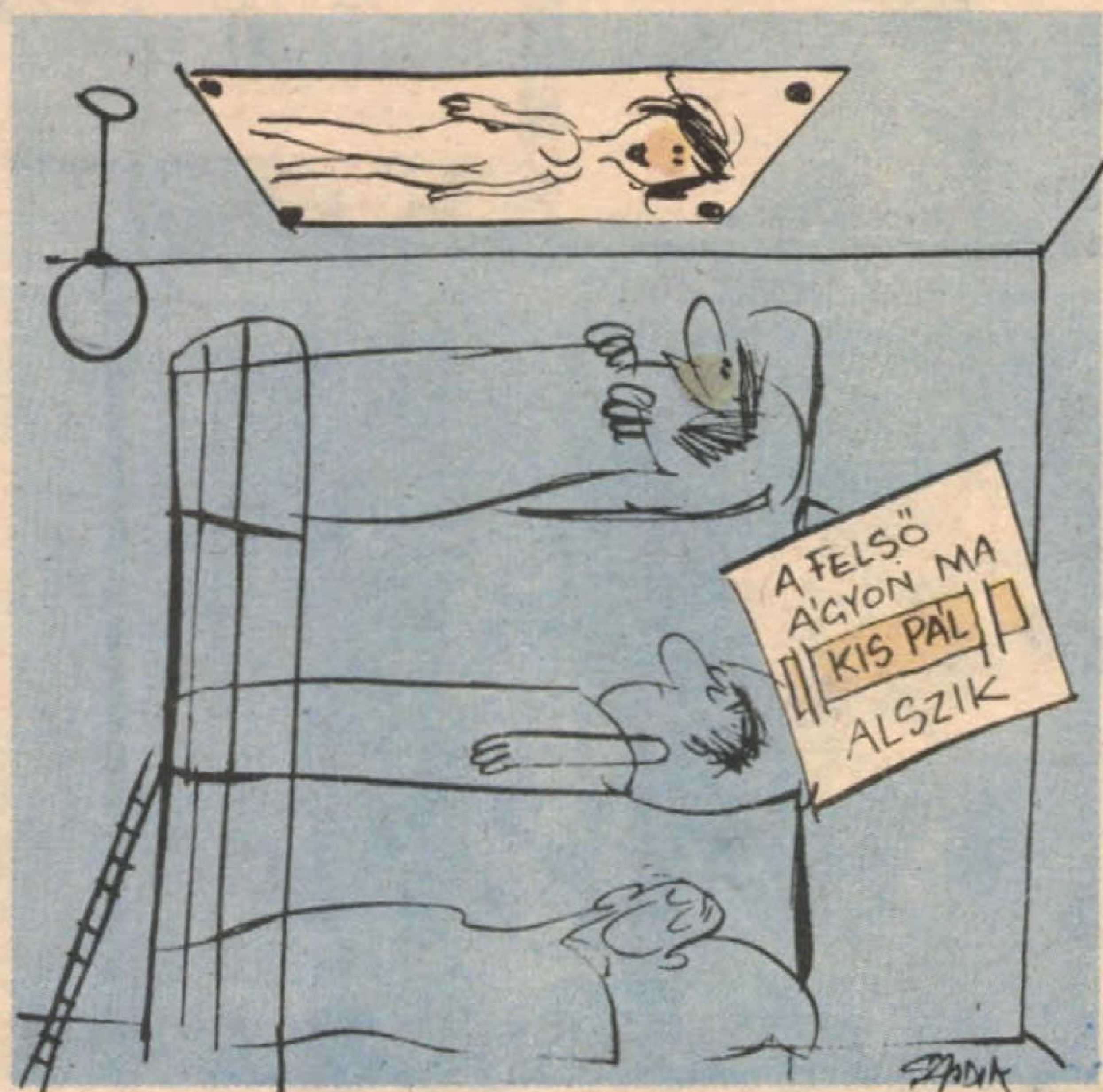
KÉNYELEM

KÖNYVTÁRBAN

LEGÉNYSZÁLLÁS

SZÜLŐI FELÜGYELET

SZILÁNKOK

TENYÉRJÓS

Nehéz idők járnak rá. Meg kell küzdenie a mindennapi tenyérért.

EGYEZSÉG

Az utcán lestem el ezt a beszélgetést. Harminc év körüli férfi magyarázott egy kopottasan öltözött, fejkendős asszonynak:

— ... szóval, nálam nem lesz rossz dolga. Két nagyobb meg egy kisebb szobát kell takarítani. Hetente egyszer nagymosás, kétszer kismosás. A cselédszobában saját ágya lesz, szép asztala. Holnap már kezdheti is a munkát. Csapjon a kezembe! Megegyeztünk?

— Hát persze — szólt reszkető hangon a néni. — A saját fiammal ne egyezném meg?

KÉPRABLÓK

— Mit tudják ezek a rablók, mi az igazi érték! — panaszkodott a festőművész, amikor megtudta, hogy nem az ő képét lopták el a múzeumból.

HÍR

Új aranylelőhelyet fedeztek fel egy autó csomagtartójában a vámőrök.

UNALMAS FILM

Ülök a moziban. Pereg a nagy film. A hátam mögött valaki azt mondja:

— Nekem ne mondja azt Stolpwasszer, hogy laikus vagyok. Ő még a világon sem volt, amikor én már Mezőlacházán másodmagammal a központi adminisztrációt vezettem. És milyen jogon keres havi 350-nel többet, mint én?

A sötétben fejek fordulnak hátra. Többen felkiáltanak:

— Hangosabban! Ettől a vacak filmtől alig érteni, hogy mit beszélnek!

G. Sz.

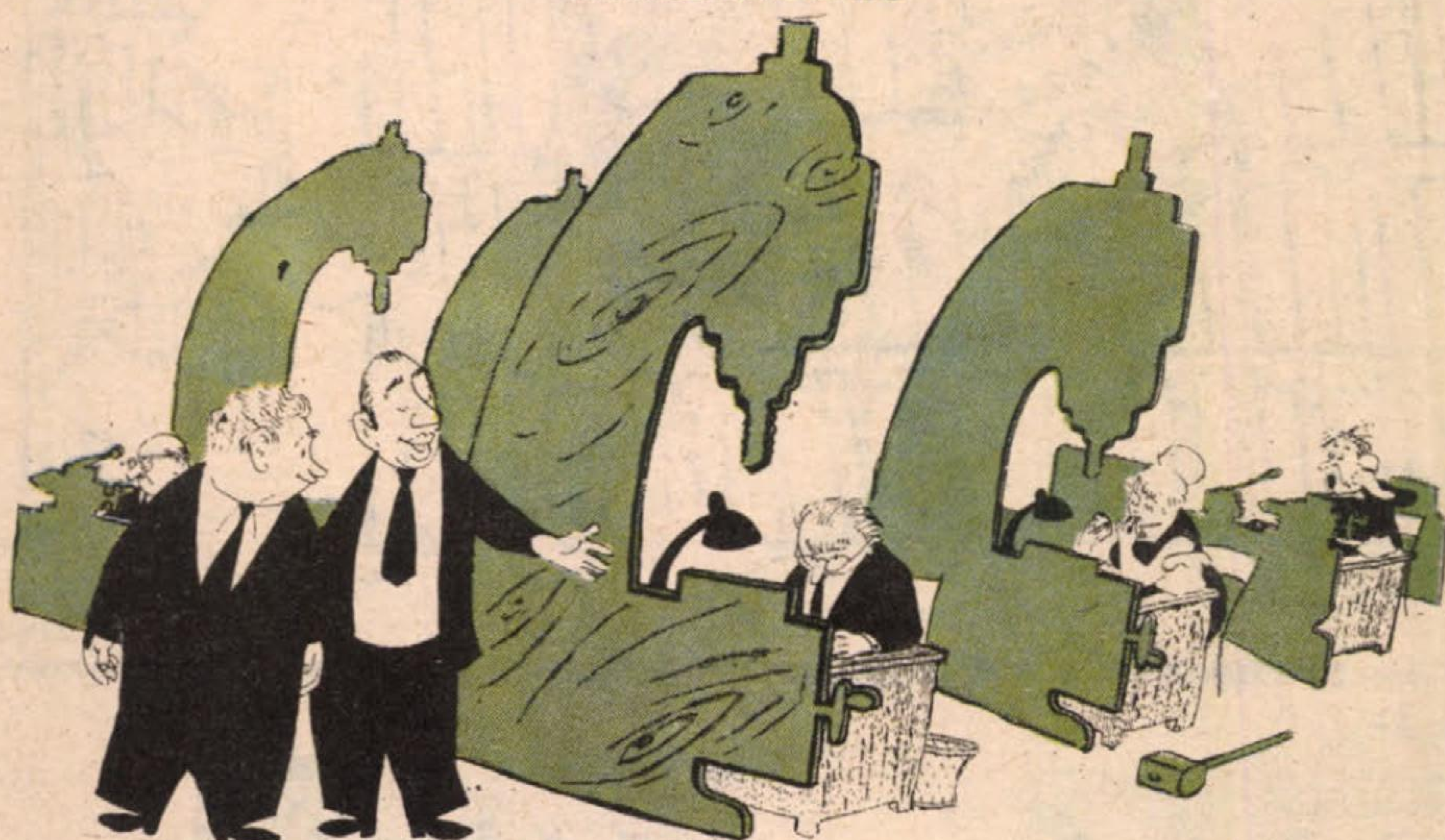
EGYENLŐ MUNKÁÉRT – EGYENLŐ BÉRT

– De oda vannak! Mi egy szót se szóltunk, amikor nőnapra hóvirágot kaptak!

IMPORT HUMOR

RAVASZ IGAZGATÓ

– Egy kissé átalakítottuk az irodahelyiségeket...

(„Krokodil", Moszkva)

SEGÍTSÉG

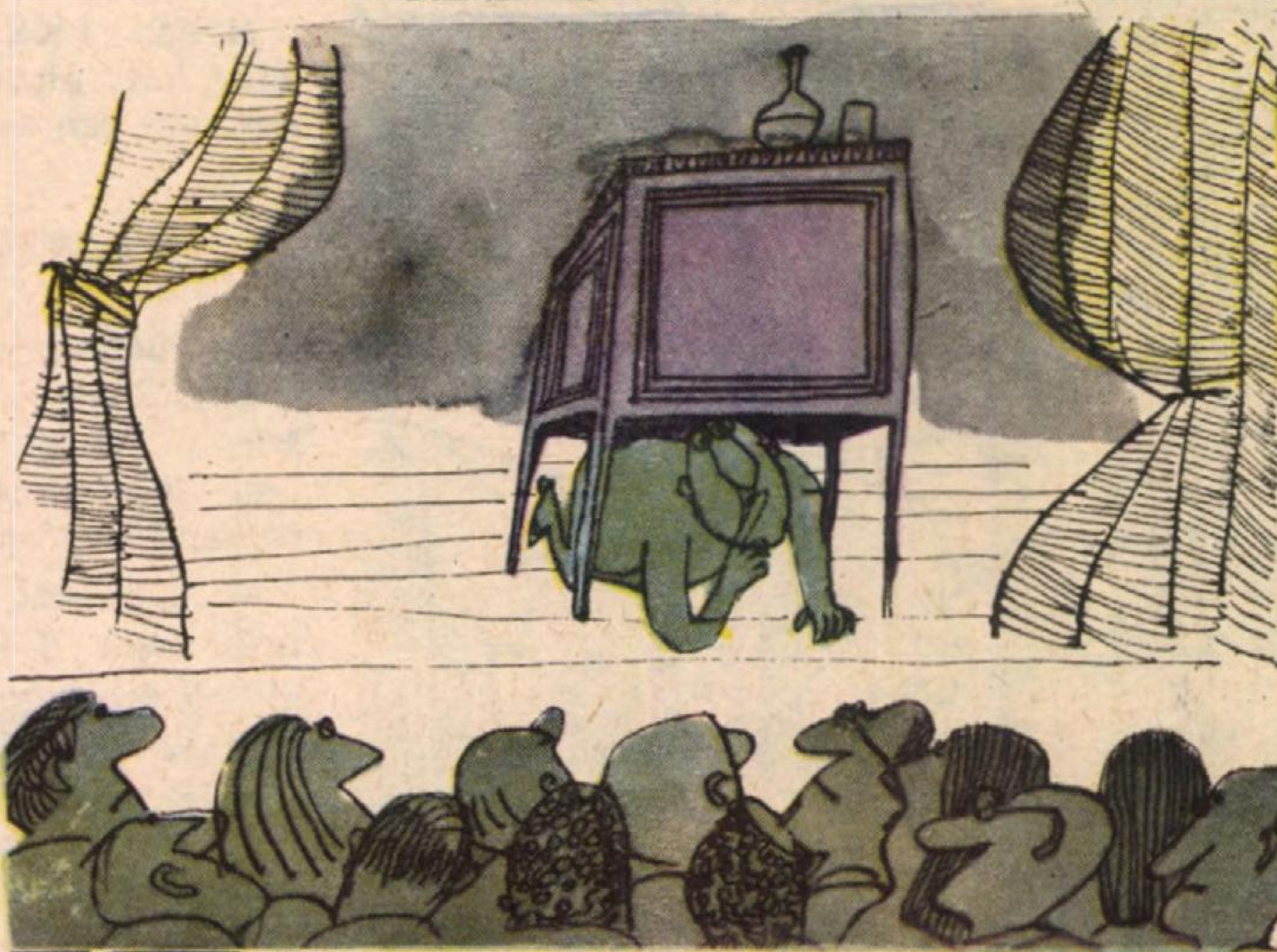
(„Szpilki", Varsó)

AZ IDOMÍTÁS CSODÁJA

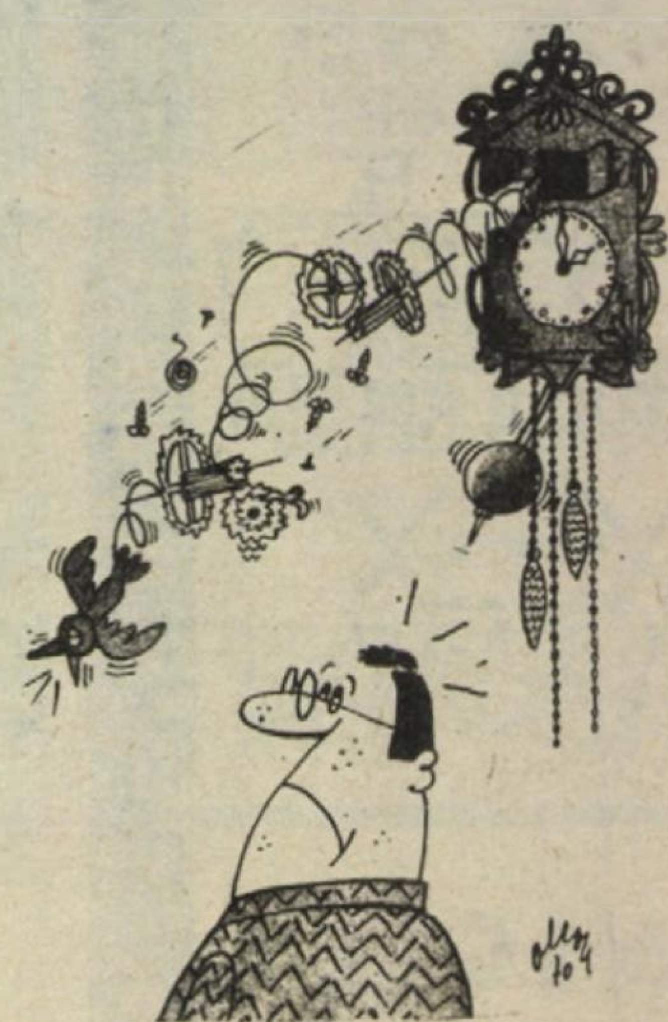
(„Jezs", Belgrád)

BIZALMAS TÁJÉKOZTATÓ

(„Urzica", Bukarest)

MŰSZAKI ZAVAR

(„Dikobraz", Prága)

ezt olvastam

SPIRITISZTA HAD-TÖRTÉNET

„Wellington a harmincéves háborúban sokszor fordult tanácsért a földöntúli hatalmakhoz" — közli a Magyar Nemzet.

Nyilván e földöntúli hatalmak segítették hozzá az *1769-ben született* Wellingtont, hogy részt vehessen az *1648-ban véget ért* harmincéves háborúban. De hát akkor ki verte meg Napóleont Waterloo-nál? Csak nem *Wallenstein?!*

CSAK PRECÍZEN!

Ha már a földöntúli hatalmaknál tartunk: „Ben Jonson, Shakespeare barátja *és kortársa"* — így hangzik egy színházi ismertető részlete.

Nem árt leszögezni, hogy a két szerző kortárs is volt; ily módon megkímélhetjük a csalódástól mindazokat, akik úgy képzelik, hogy Ben Jonson és Shakespeare ismeretlenül kötött barátságot, valahol a túlvilágon.

FŐISKOLÁS ÉS FŐRENDEZŐ

Egy *24 éves* tévérendező sajtónyilatkozatából: „Hogy a műfaj is érdekesnek találta engem, azt Szinetár Miklósnak köszönhetem. Főiskolás koromban *ötödévesen rámbízott* egy sor népzenei műsort."

Az az érzésem, hogy amikor Szinetár Miklós ötödévesen bármit is csinált, ifjú rendezőnk legfölljebb patáliát rendezett, valahol ama kis edényke környékén...

A NŐK MINDENRE KÉPESEK

Mondat a Magyarországból: „1937-ben a posta dolgozóinak *mindössze egyharmada* volt nő, 1948-ban *már egynegyede...*"

Egyszóval tizenegy év alatt a nők arányszáma 33 százalékról ugrásszerűen felszökött 25 százalékra. Csinos fejlődés.

ELTÉVESZTETT SZEREPEK

Branikovicsról olvasom egy sporttudósításban: „Ugyanő lőtte a zöld-fehérek második gólját három perccel a befejezés előtt. Az utolsó percben Somogyvárit *a játékvezető megjegyzéséért* kiállította."

Branikovics tehát két perccel gólja után kiállította Somogyvárit, mégpedig Balla játékvezető megjegyzése miatt. Furcsa dolgok történnek manapság.

Tímár György

AMERIKAI AUTÓ-HUMOR

A hétvégi amerikai közlekedési dugók az országutakon annyira lelassitják, söt megállitják a forgalmat, hogy valaki megjegyezte:
– Ezek nem országutak, ezek parkolóhelyek.

Erdemes hozzátenni, hogy ez a valaki történetesen Igor Stravinszkij, a világhirű zeneszerző volt.

KOLLEGIALITÁS

– A Kovács Jenci itt fekszik két hónapja. Mi baja lehet?

VÁROSI KIRÁNDULÁS

A HÉT HÍREIBŐL

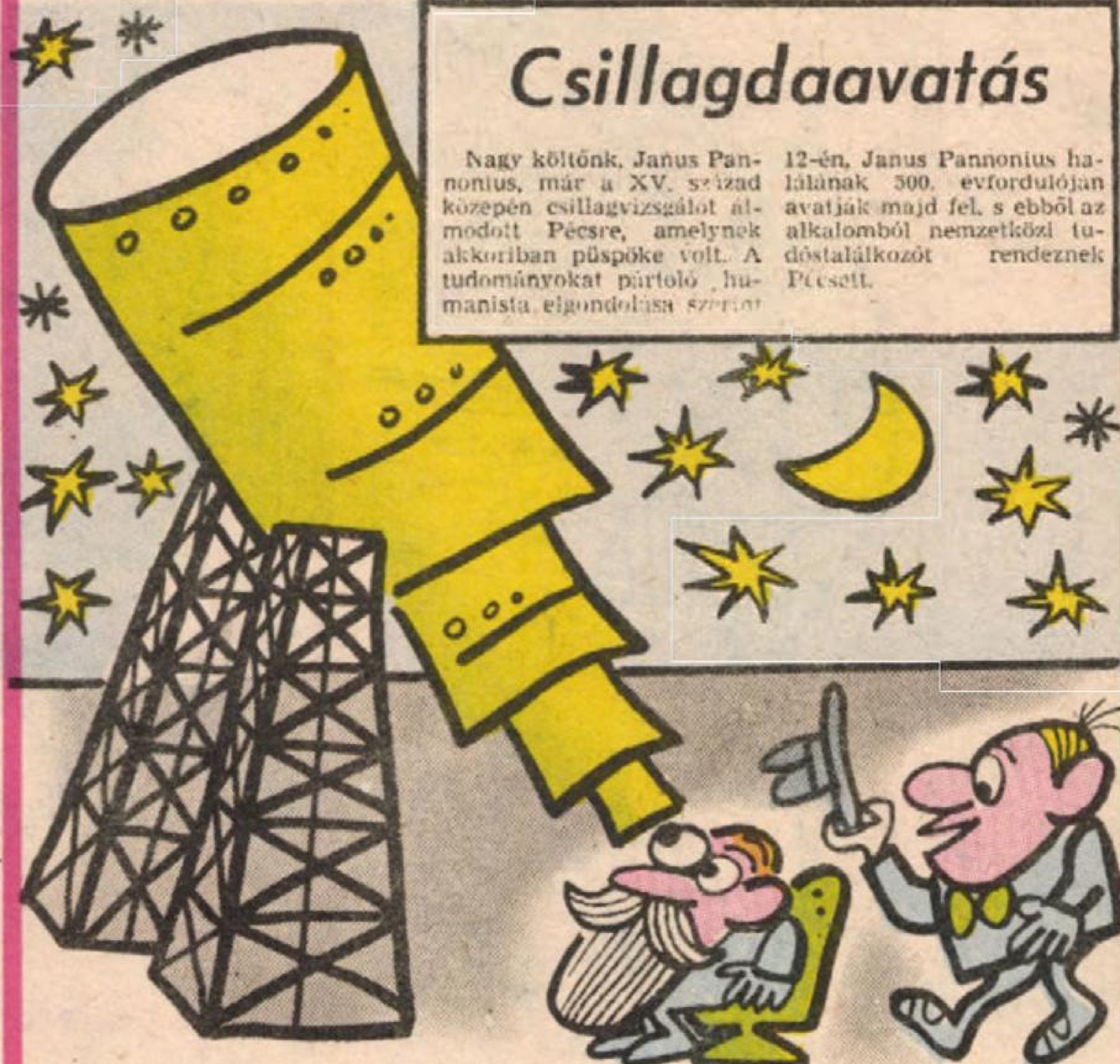
Fülöp György rajzai

– Az a különbség, fiacskám, ha te főzöl, én ölni tudnék!

– Maguk miért nem a városligeti edzőpályán tréningeznek?

– Tessék már megnézni, mibe kerül most egy olasz importpulóver!

– Nem várok tovább, megyek a főútvonalra!

RÉBUSZ

115. rejtvényünk megfejtése:

Kanyaró

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Méhes E. Péter, Zalaegerszeg, Szent László u. 47.
Korcsogh Tibor, Kecskemét, III., Sztahanov u. 2/a.
Hilák Judit, Budapest VIII., Baross u. 46.

117. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.
A megfejtéseket legkésőbb március 30-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

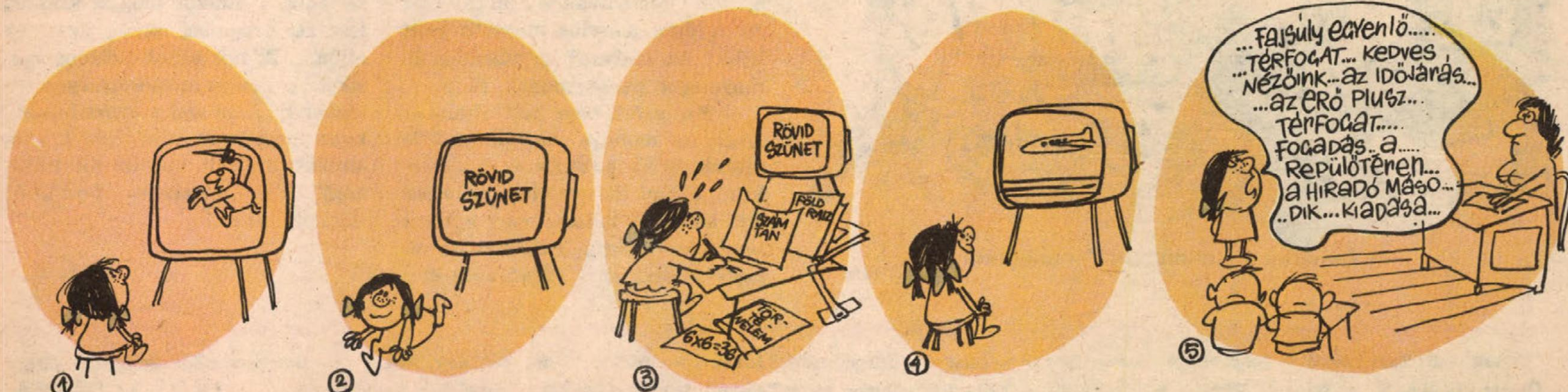
PIROS-FEHÉR HAJ

Mr. Maurice Vernon, egy eleddig ismeretlen liverpooli szurkoló elhatározta, hogy olyasmivel örvendezteti meg kedvenc labdarúgócsapatát, az FC Liverpoolt az angol kupa negyeddöntője előtt, amire még nem volt példa a szervezett labdarúgás történelmében. Klubszínes sálakat, cilindereket, esernyőket, ruhákat, kereplőket gyakran látni mérkőzéseken, de klubszínekre festett haj, méghozzá férfi esetében, még nem fordult elő. Vernon pedig nem kevesebbre vállalkozott, mint arra, hogy piros-fehér hajjal jelenik meg a nagy fontosságú mérkőzésen. Mivel középen választja el egyébként szőke haját, a választéktól jobbra eső hajmennyiséget vörösre festette, a bal oldal pedig galambősz lett, a szorgos fodrászkezek jóvoltából.

Na és? — kérdezheti az olvasó. — Hol itt a csattanó?

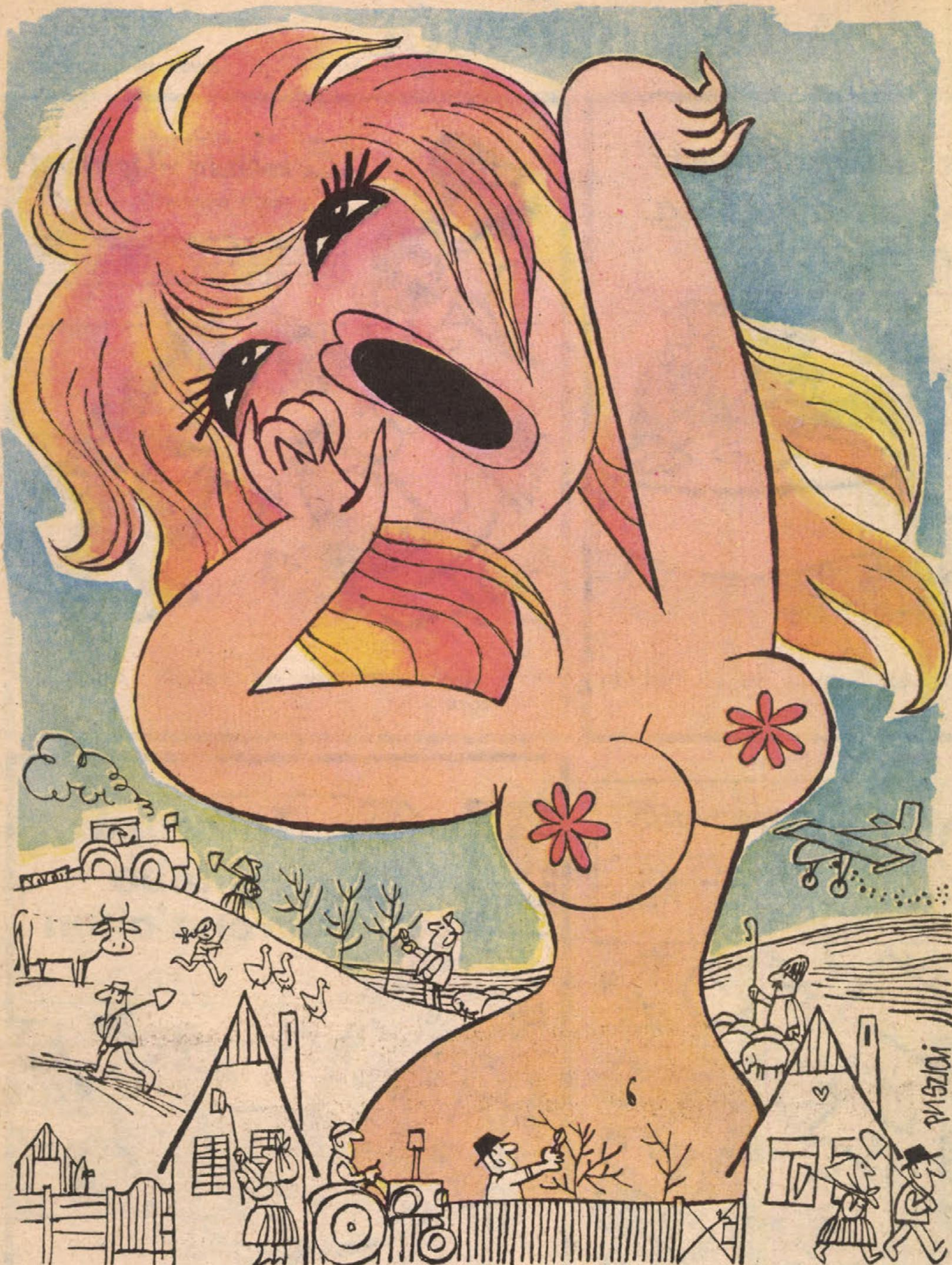
Van csattanó. A Liverpool kikapott 1:0-ra a másodosztályú Watfordtól és kiesett a kupából.

BUKSI TANUL

Sajdik Ferenc rajza

TAVASZ ÉBREDÉSE

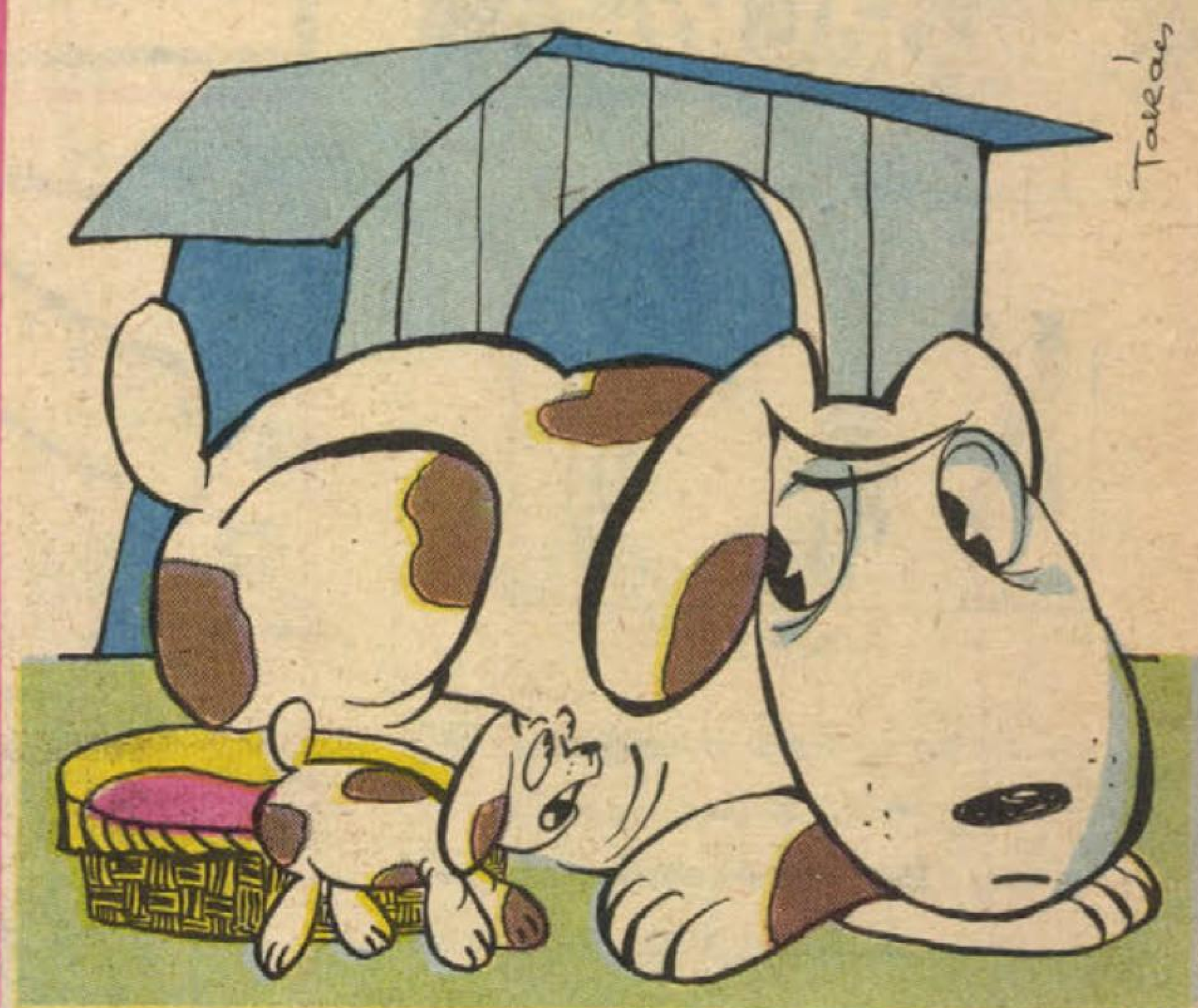

MINŐSÉG

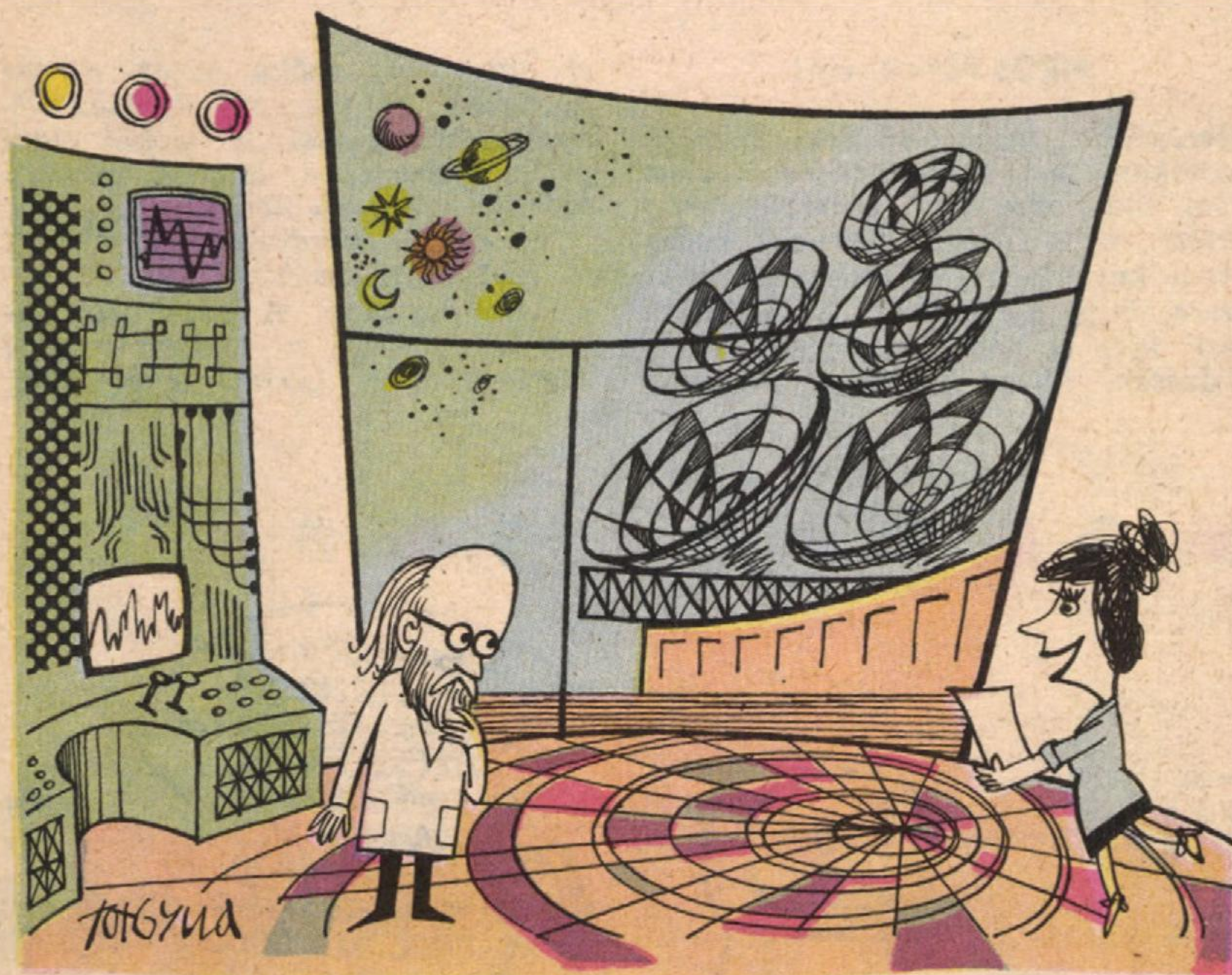
– Nehogy pesti kenyeret adjanak!

LÁZADÓ IFJÚSÁG

– Macska akarok lenni!

A CSILLAGÁSZ

– Professzor úr, elkészült a horoszkópja!

LÁTOMÁS

A Központi Időjárásügyi Hivatal igazgatói irodájába feldúltan ront be a fődiszpécser.

— Igazgató kartárs, kérem, sürgősen tenni kellene valamit Tél kartárs megfékezésére. Igazán tűrhetetlen, amit csinál. Néha napokra eltűnik, színét se látjuk, aztán hirtelen megjelenik, dúl-fúl, randalírozik, tönkreteszi a szegény jó Tavasz kartárs minden alkotását. Semmi keresnivalója nincs már itt, elvégre március második felét írjuk! Az emberek is zúgolódnak, rengeteget panaszkodnak rá...

— Na, azért nem kell általánosítani — mondja megfontolt bölcsességgel az igazgató. — A gyerekek például kifejezetten imádják! Ezt abból is tudom, hogy apónak becézik. Hallotta már valaha is, hogy Tavasz apót, Nyár apót emlegettek volna? Na, ugye, hogy nem!... Azonkívül, kedves barátom, nem lehetünk türelmetlenek egy olyan régi munkatársunkkal, mint Tél kartárs. Köztudott, hogy milyen régi érdemei vannak. Emlékezzék csak, hogy annak idején, a jégkorszakban, milyen nagy munkát végzett, évezredeken át, egynapi pihenő nélkül... Aztán, ha most megfeddem, esetleg megsértődik, s amikor megint szükség lesz rá, december táján, nem fog eljönni. És hol kapok helyébe másikat, a mai munkaerőínséges világban?!... És ami a legfontosabb: hogy merjek én ujjat húzni vele, amikor maga is nagyon jól tudja, hogy Tél kartársat fentről küldték ide...

R. B.

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában 70.2485/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre